

Pridiga
Williama Marriona Branham
“... v dneh glasu ...” Raz. 10,7

Efeška cerkvena doba
Razlaga sedmih cerkvenih dob

Uvod

Izredna služba Williama Branhama je bil odziv Svetega Duha na svetopisemske prerokbe iz Malahije 4,5-6, Luka 17,30 in Razodetja 10,7. To poslanstvo je vrhunec mnogih drugih prerokb Svetega pisma po vsem svetu ter nadaljevanje dela Božjega Duha v tem zadnjem času. To poslanstvo je bilo prerokovano v Svetem pismu, da pripravi ljudi za drugi prihod Jezusa Kristusa.

Molimo, da bi natisnjena Beseda postala zapisana v vašem srcu, ko v molitvi prebirate to sporočilo.

Zvočne in prepisane različice so kot 1100 pridigami, ki jih oznanja William Branham, so na voljo za brezplačno nalaganje in tiskanje v več jezikih na naslovu

www.messagehub.info

Veprav so bili vloženi vsi napor, da se zagotovi zanesljiv prevod, se za najbolj natančen posnetek pridige obrnite na izvirno angleško avdio datoteko.

To delo je mogoče kopirati in razdeljevati tako dolgo, dokler je kopirano v celoti in se ne sme spreminjati, deli se brezplačno.

ne bo lo itve od Njega. Kamor bo šel On, bo šla tudi Njegova nevesta. S Svojimi ljubljenimi deli, kar je Njegovega, kot s sodedi i. Skrivnosti bodo razodete. Temne stvari bodo razkrite. Spoznali bomo, kakor smo bili spoznani. In podobni Mu bomo. To je dediš ina zmagovalca, ki je zmagal s krvjo Jagnjeta in z Besedo pri evanija Jezusa Kristusa.

Kako hrepenimo po tistem dnevu, ko bodo vse skrivljene poti izravnane in bomo z Njim. as brez konca. Naj hitro pride ta dan in naj bi bili hitri v poslušnosti Njegovi Besedi in bi tako dokazali, da smo vredni deliti Njegovo slavo.

»Kdor ima uho, naj prisluhne, kaj govori Duh cerkvam.« Kako tragi no je, da ta prva doba ni poslušala Duha. Namesto tega je poslušala loveka. Toda hvala Bogu, v zadnji dobi bo vstala skupina, Resni na Nvesta zadnjega dne, ki bo poslušala Duha. V tem dnevu velike teme, se bo po isti Besedi vrnila lu in vrnili se bomo k Binkošni sili, da ponovno izre emo dobrodoščico Gospodu Jezusu Kristusu.

Efeška cerkvena doba

Uvod v cerkveno dobo

Da bi popolnoma razumeli sporo ilo cerkvenih dob, želim pojasniti razna na ela, ki so mi omogo ila priti do imen glasnikov, dolžin dob in ostalih dejstev, ki so v tem zaobjete.

Glede na to, da je to prou evanje eno najresnejših, kar sem jih do sedaj sprejel, sem veliko dni od Boga iskal navdih Svetega Duha. In šele tedaj sem bral citate Pisma o cerkvenih dobah in temeljito preiskoval mnoga cerkvena zgodovinska dela, ki so jih napisali najbolj nepristranski zgodovinarji, kar sem jih lahko našel. Bog pri odgovoru na mojo molitev ni zatajil, ker mi je med branjem Besede in zgodovinskih del, Sveti Duh omogo il videti razodet vzorec, ki te e skozi stoletja, vse do tega današnjega, poslednjega dne.

Klju , ki mi ga je Gospod dal in s pomo jo katerega sem lahko dolo il glasnika za vsako dobo, je resni no svetopisemski. Pravzaprav bi ga lahko imenoval temeljni Kamen Svetega Pisma. To je razodetje, ki ga Bog nikoli ne menja, in Njegove poti so nespremenljive, kot je tudi On sam. V Hebrejcih 13, 8 je re eno: »Jezus Kristus je isti v eraj, danes in za vedno.« Pridigar 3, 14-15: »Spoznal sem, da vse, kar Bog dela, ostane na veke. Ni se temu ne more dodati, ni od tega odvzeti. Bog dela tako, da bi se Ga bali. Kar je, je že od zdavnaj, kar bo, je bilo že davno: Bog iš e, kar je preteklo.« Tukaj je to: nespremenljivi Bog z nespremenljivimi potmi. Karkoli je On storil PRVI , bo moral tako delati tudi v bodo e, vse dokler tega ne stori ZADNJI . Nikoli ne bo spremembe. Uporabite to na cerkvenih dobah. Kakršnega loveka je Bog izbral za prvo dobo in na kakšen na in se je Bog kazal v službi tega loveka, bo to primer za vse druge dobe. Kar je Bog storil v prvi cerkveni dobi, želi delati tudi v vseh drugih dobah.

Torej, iz Besede, ki je zapisana s Svetim Duhom to no vemo, kako je osnovana prva ali originalna cerkev in kako je v njej Bog objavil Sebe. Beseda se ne more spremeniti ali biti spremenjena, ker je Beseda Bog. Janez 1, 1: » V za etku je bila Beseda in Beseda je bila z Bogom – in Beseda je bila Bog.« Spremeniti eno samo njeno besedo, kot je to storila Eva, pomeni prinesti greh in smrt, kot to govori v Razodetju 22, 18-19: »... e bi jim kdo kaj dodal, ga bo Bog udaril z nadlogami, ki so opisane v tej knjigi. e pa bi kaj odvzel od besed, ki so v tej preroški knjigi, bo Bog odvzel njegov delež pri drevesu življenja in pri svetem mestu, ki sta opisani v tej knjigi.« Tako, merilo je to, kar je bila cerkev na dan Binkošti. To je obrazec. Ni drugega obrazca. Ne glede na to, kaj govorijo u enjaki, Bog NI spremenil tega obrazca. To, kar je Bog storil na dan Binkošti, mora na isti na in delati do konca cerkvenih dob.

eprav vam lahko u enjaki re ejo, da se je apostolska doba kon ala, tega ne verjemite. Takšna izjava je dvakrat napa na. Kot prvo, napa no je

predpostavljati, da ni ve apostolov, ker je prvih dvanajst umrlo. Apostol pomeni »odposlanec« in danes je veliko odposlancev, imenujejo jih misijonarji. Apostolska doba traja, vse dokler so ljudje povabljeni in poslani z Besedo Življenja. Kot drugo, oni smatrajo, da je doba »objavljene sile Svetega Duha« konana, ker je Sveto Pismo dokonano. To ni res. V Pismu ni nobenega citata, ki bi usmerjal na to, temve mnogi prepriljivo trdijo drugače. Poglejte naš dokaz, da sta obe omenjeni trditvi napačni. Apostolska dela 2, 38-39: »Peter jim je odgovoril: »Spreobrnite se! Vsak izmed vas naj se dá v imenu Jezusa Kristusa krstiti v odpuščanje svojih grehov in prejeli boste dar Svetega Duha. Zakaj obljuba velja vam in vašim otrokom in vsem, ki so daleč, kolikor jih bo k sebi poklical Gospod, naš Bog.« Obljuba sile, ki je na dan Binkošti dana apostolom, je za »vas (Jude) in za vaše otroke (Jude) in za vse tiste od daleč (pogane) in za kolikor jih k sebi pokliče Gospod naš Bog (oboji, Judi in pogani)«. Binkoštno sporočilo in sila NE BOSTA PRENEHALI, dokler On ne preneha klicati.

To, kar je imela cerkev na dan Binkošti, je njena neodtujljiva pravica. Na začetku je imela isto Božjo Besedo. Imela je silo Duha, objavljeno v raznovrstnih znamenjih, udeležih in darovih Svetega Duha. Hebrejcem 2, 1-4: »Zato moramo biti bolj pozorni na to, kar smo slišali, da nas tok ne odplavi. Kajti če se je Beseda, ki so jo oznanjali angeli, izkazala za trdno in če je vsaka kršitev in neposlušnost (Besedi) dobila pravi no povračilo, le kako bomo ušli mi, če nam ni mar za tako veliko odrešenje, o katerem je za nas govoriti Gospod, in so ga tisti, ki so ga slišali, utrdili med nami. Zanj je prišlo tudi Bog z znamenji in udeleži, z raznovrstnimi močmi in s podeljevanji Svetega Duha po Svoji volji.« Ta originalna cerkev ni bila organizirana od ljudi. Bila je vodena s Svetim Duhom. Ni bila zelo velika. Bila je osovražena in prezirana. Bila je zatirana. Bila je preganjana do smrti. Ampak, bila je zvesta Bogu. Držala se je obrazca originalne Besede.

Vendar, nikar me ne razumite napačno. Ko sem dejal, da se Bog in Njegove poti nikoli ne spremenijo, nisem dejal, da se cerkev in njeni glasniki ne morejo spremeniti. Cerkev ni Bog. Zato se ona lahko spremeni. Ampak dejal sem, da se zaradi nespremenljivega Boga z nespremenljivimi potmi lahko vrnemo na začetek in vidimo prvo in popolno Božje delo in potem presodimo v skladu s tem merilom. To se tako dela. Resnična cerkev bo vedno poskušala biti kot originalna z dneva Binkošti. Resnična cerkev današnjega časa bo poskušala biti čim bolj podobna tej rani, prvi cerkvi. In glasniki tem cerkvam, ki imajo v sebi istega Božjega Duha, bodo poskušali biti čim bolj podobni apostolu Pavlu. Ne bodo popolnoma isti kot on, temve bodo samo resni ni glasniki ti, ki se bodo najbolj približali Pavlu, ki je bil svoboden od vseh ljudi, predan Bogu in je javno razglašal izključno Božjo Besedo in

v vojnah. V mirnodobnem času pa njihovi mehanični izumi, kot je avto, pobijejo še več ljudi, kot jih v vojnem času uničijo vojni izumi. Smrt in uničenje so sadovi njihovega dela.

In religiozni so. Verujejo v Boga. So kot njihovi očetje, hudi in njihov prednik, Kajnan. Oba sta verovala v Boga. Hodijo v cerkev. Mešajo se s pravniki, kot se plevel meša s pšenico. Na ta način in kvarijo in proizvajajo nikolajitsko religijo. Na vsa možna širijo svoj strup, da bi uničili ali Božje seme, kakor je Kajnan ubil Abela. Pred njihovimi očmi ni nikakršnega Božjega strahu.

Toda Bog ne izgubi nobenega od svojih. Tudi v smrti jih ohrani in obljubil je, da jih bo v zadnjem dnevu ponovno obudil.

ZAKLJUČEK

»Zmagovalcu bom dal jesti z Drevesa Življenja, ki je sredi Božjega raja.« Kako navdušujejo a je ta misel. Sedaj je zmagovalcu dano to Drevo Življenja v Edenskem vrtu, h kateremu se zaradi Adamovega padca ni dalo približati. Gore in meheruba stražarja je bil vložen v tok. A v tok ni bil vložen preden ni bilo njegovo rezilo okrvavljeno z Jagnjetovo krvjo. Premišljujmo nekaj časa o tej resnici, medtem ko preužijemo, zakaj Adamu in njegovim potomcem dostop ni bil dovoljen, sedaj pa je ponovno odobren.

Božji namen za Njegovo stvaritev - loveka je, da izrazi Svoje Besede. V 1. Mojzesovi je bila Adamu dana Beseda, po kateri bi živel. Življenje živeto po Besedi, bi bilo izražena Beseda. To je resnica, ali ne? Toda ali je Adam živel po Besedi? Ne, ker bi moral živeti po VSAKI Besedi in vsake Besede ni vzel v ozir. Potem se je vzdignil Mojzes. Kako velik in mogočen lovek je bil. Kljub temu mu ni uspelo živeti po vsaki Besedi in ta prerok - tip prihajajočega Velikega Preroka, je v jezi padel v neposlušnost Besedi. Enako tudi David, veliki kralj Izraela, lovek po Božjem lastnem srcu. Ko je bil skušan, je padel v prešuštvo. Toda končno je v polnosti časa prišel Eden, Glava, Jezus, ki je moral biti prav tako preizkušen, da bi se preverilo, ali bo živel po VSAKI Besedi, ki je izšla iz Božjih ust. Takrat je bil Satan poražen. Saj je bil tu Nekdo, ki je živel po »Pisano je« in ta Božja Mojstrovina je premagala z odsevanjem Božje Besede. Potem je bil ta manifestirani Popolni, kot Popolno Jagnje Božje za popolno žrtev, dan na križ. In na 'lesu' je prejel smrtne rane, da mi po Njem in zaradi Njega lahko jemo z Drevesa Življenja. In potem nas je to prostovoljno položeno Življenje usposobilo, da izrazimo Božjo Besedo in zmagamo.

In sedaj je tem Božjim Sinovom, ki po Njem zmagajo, dana posebna pravica do Božjega raja in nenehno druženje z Jezusom Kristusom. Nikoli več

Ne verjamem vsega kar berem, pa vendar je nenavadno, da revija LIFE, izdana 1. marca 1963, poroča o psihiatrih, ki govorijo o to no isti stvari, o kateri razpravljamo mi. Vem, da se vsi psihiatri med seboj ne strinjajo, a vseeno pogledjmo. Strah pred kačami ni zavesten stud, pač pa podzavesten. Če bi šlo za naravni strah, bi ljudje enako omamljeno uro eni stali pred kletkami gorile ali leva. Zaradi njihovih podzavestnih misli strmiijo v kačeno. Če pa je nezavedno seksualen. Tako je bilo že od nekdaj, saj ljudje iz generacije v generacijo reagirajo enako. Kače so vedno bile in vedno bodo odvrtno privlačne. Kača je vedno veljala tako za nekaj dobrega kot tudi slabega. Skozi dobo je bila falini simbol. Enako kot pri opisu iz edenskega vrta, najdemo, da je kača poosebljenje strastnega zla.

Med različnimi nekultiviranimi plemeni je skorajda splošno razširjeno, da je kača povezana s spolnostjo in mnogokrat našena v zvezi z njo. Seksološka študija to navaja v mnogih primerih. Rad bi vedel, od kje so ti ljudje to dobili, vedo, da so neizobraženi in nikoli niso brali Svetega Pisma. Toda kot je po celem svetu znana zgodba o potopu, tako je znana tudi resnica o lovekovem padcu. Vedeli so, kaj se je zgodilo v Edenu.

Tu mi bo nekdo postavil naslednje vprašanje: »Ali je Bog rekel Evi naj se pazi kačjega samca, da jo ne bi zapeljal?« Poslušajte sedaj! Bogu ni bilo potrebno povedati ničesar v zvezi s tem, kar naj bi se zgodilo. Spoznajte bistvo zgodbe. On je enostavno podal Besedo. Rekel je, naj ne jesta od SPOZNANJA. Naj jesta od ŽIVLJENJA. ŽIVLJENJE JE BILA BOŽJA BESEDA. SMRT JE BILO VSE, KAR NI BILA BOŽJA BESEDA. Dopusnila je spremembo ENE BESEDE in v tistem trenutku jo je Satan prevaral. Bog bi lahko rekel: »Ne trgajte z dreves vešadja, kot ga lahko pojedeta.« Satan bi rekel: »Poglejta, to je vse res. Vidita, če ga bosta natrgala preveč, bo zgnilo. Toda tu je metoda za konzerviranje sadja in obenem ga še vedno lahko natrgata kolikor hočeta. Potemtakem imata lahko svoj na in in Božji na in hkrati.« Hudič bi jo prevaral prav tu. Tisti, ki je kriv v ENI toki zakona, je prekršil CEL zakon. Ne šalite se s to Besedo. Enako se je zgodilo v efeški dobi, preden se je iztekla v letu 170 po Kristusu.

In kaj je to drevo obrodilo? Drevo Spoznanja je obrodilo smrt. Kajn je ubil svojega brata Abela. Zlobni je ubil pravi nega. Oblikoval je vzorec. Kot je bilo govorjeno po prerokih, bo ta vzorec ohranil do obnove vseh stvari.

Drevo Spoznanja je obrodilo sposobne ljudi, ljudi velikega ugleda. Toda njihove poti so poti smrti. Božji ljudje so preprosti, a duhovno usmerjeni, nagnjeni k Bogu in naravi, mirno obdelujejo zemljo, bolj jim je mar za resnico kot za bogastvo. Ka je potomstvo je prineslo ogromno trgovino, udovite izume, toda z vsem tem pride smrt. Njihov smodnik in atomske bombe ubijajo

objavil Svetega Duha v sili. Nih drugi ne bi zadovoljil. Morate za eti pri originalu. Kot vsaka vrsta rodi svojo vrsto, bo Resni na Cerkev vedno poskušala biti takšna, da bo sledila korakom svojih ustanoviteljev z Binkoštnega dne in njeni glasniki bodo sledili apostola Pavla, glasnika prve cerkvene dobe. To je tako enostavno in tako lepo.

S tem ključem, tako enostavnim, pa vendar tako lepim, sem imel pomočjo Svetega Duha možnost prebrati knjigo Razodetja in zgodovine in v njih najti vsako dobo, vsakega glasnika, trajanje vsake dobe in vlogo, ki jo je imel vsak v Božjem namrtu od dneva Binkošti, pa do dokončanja teh dob.

Glede na to, da sedaj razumete, na kakšen način in presojam, kakšna je bila Resni na Cerkev (kaj je bila na dan Binkošti in kaj v apostolski dobi, kot je to izpostavljeno v Besedi, v knjigi Apostolskih del), lahko uporabimo isto pravilo, da nam pokaže, kako je cerkev izneverila. Osnovna napaka ali napake, ki so se prikradle v prvo cerkev in so bile odkrite v knjigi Apostolskih del, Razodetju in prav tako v Pismih, bodo v vsaki sledeči dobi postale vse bolj in bolj vidno izražene, dokler ne pride v zadnji laodicejski dobi do popolne zatemnitve resnice.

Torej, po tem prvem ključu, ki smo ga prejeli od Gospoda, prihaja druga in nekoliko manj lepa resnica. Dejal sem, da bo Resni na Cerkev vedno poizkušala biti takšna, kot je bila v knjigi Apostolskih del. To je to no tako. A odkrili smo, da Beseda uide tudi o invaziji napak, vse dokler ne bo v zadnjem dnevu neposredno pred pojavitvijo Gospoda, prišlo do popolne zatemnitve resnice. Ampak, v naših mislih se pojavlja vprašanje: ali zapusti Bog svoje lastne in jih pusti, da padejo v stanje popolne prevare? V nobenem primeru, ker Pismo jasno govori v Mateju 24, 24, da »izbrani« NE MOREJO biti zavedeni. »Vstali bodo namreč lažni kristusi in lažni preroki, in bodo delali velika znamenja in udeže, tako da bi, E BI BILO MOGO E zavedli celo izbrane.« Kaj sedaj? Pred nami je jasen odgovor. Obstaja Resni na Cerkev in tudi lažna cerkev. Obstaja Resni na trta in lažna trta. Ampak seveda, ta lažna cerkev, telo lažne trte bo vedno poskušalo ukrasti položaj Resni ne Cerkve in trditi, da je ona resni na in prva, a ne Izbrana. Lažni bodo poskušali ubiti Prave. Tako je bilo v knjigi Apostolskih del, tako je to predstavljeno v sedmih dobah in tako je to predstavljeno v raznih pismih. Tako je to bilo. Tako je to sedaj. Tako to bo. To se ne more spremeniti.

Bodimo sedaj zelo pozorni, da se na tej toki ne bi zmedli. V ta namen bomo preiskali Besedo, da potrdimo to trditev. Vrnimo se h knjigi za etka, v Genezo. V Edenskem vrtu sta bili DVE drevesi. Prvo je bilo dobro, drugo je bilo zlo. Prvo je proizvajalo ŽIVLJENJE, drugo je proizvajalo smrt. Bila sta dva otroka, ki sta Bogu darovala žrtev. Dovolite mi to ponoviti, OBA sta Bogu

darovala žrtev. 1. Mojzesova 4, 3-5: »Ko je preteklo nekaj asa, je Kajn daroval GOSPODU daritev od sadov zemlje. Tudi Abel je daroval od prvencev svoje drobnice in njihove tolše. GOSPOD se je ozrl na Abela in njegovo daritev, na Kajna in njegovo daritev pa se ni ozrl....« Ta prvi Kajn je bil hudoben, ker je bil od svojega o eta (zla), medtem ko je bil Abel pravi en pred Gospodom. In še, bila sta dva otroka iz teles istih staršev. To sta bila dvojka od Izaka in Rebeke. Prvi je bil Božji izbranec, drugi je bil pokvarjen. Oba sta slavila Boga. Kamorkoli pogledamo, vsi primeri so vključevali aš enje Boga. V vseh primerih je hudoben sovražil pravi nega in ga preganjal. V nekaterih primerih vidimo, da je hudobni pravi nega uničil. Toda, poglejte. Bila sta posajena skupaj. Skupaj sta živela. Oba sta si lastila pravico do Boga in Boga slavila.

Te prisposode nam v popolnosti opisujejo zgodbo Gospoda Jezusa Kristusa, kjer govori, da je nebeško kraljestvo kot lovek, ki je posejal dobro seme, da bi zatem prišel sovražnik in med dobro seme posejal ljuljko. Bog ni posejal ljuljke. Satan je posejal to ljuljko natanko med dobro Božje seme. Ti dve razliki ni vrsti rastlin (ljudi) iz dveh različnih semen sta rastli skupaj. Jedli sta hrano v isti zemlji, si delili sonce, dež in vse druge blagodernosti in obe sta bile ob svojem asu požete. Ali vidite to? Nikar nikoli ne pozabite teh resnic, ko bomo proučevali cerkvene dobe in kasneje peate. A predvsem, nikar ne pozabite, da se bo ravno v tej zadnji dobi ljuljka zvezala v snope za svoj sežig in pšenica bo izpodrinjena ven, da bi jo Gospod zbral v svojo žitnico.

Želim speljati to misel do konca, zato stopimo korak naprej. Ali ste kdaj proučevali zgodovino prebujenja? Torej, prebujenje pomeni Božji premik v sili. In vedno, ko se premakne Bog, se premakne tudi Satan. Ta princip nikoli ne zataji. V Wesleyevih dneh velikega prebujenja (večina ljudi tega ne ve), so se umobolnice hitro napolnile, kar v veliki meri kaže na delovanje hudičeve sile, da bi preusmerila pozornost z Boga. Piše, da so v Wesleyevem asu ljudje po enjali najbolj nenavadne stvari, ki so bile brez dvoma od Satana, z namenom nor evati se iz Božje dobrote in sile. Pravijo, da v Luthrovem asu ni bil udelež njegove službe v dejstvu, da je uspešno protestiral proti rimskokatoliški cerkvi, temveč je bil udelež v dejstvu, da je med fanatiki, ki so bili pogosto izpolnjeni in vodeni z napačnimi duhovi, lahko še naprej ostal treznega in zdravega razuma. In če ste seznanjeni s službo tega poslednjega dne, boste opazili isti napad lažnih in zlih duhov. To mora biti tako. Upam torej in verjamem, da ste dovolj duhovni, da to razumete in izkoristite.

Da bi zape atili to to ko o prepletanju resni ne in lažne trte in o prikazovanju dveh duhov, ki sta na delu, poglejmo v 1. Janezovo pismo 4, 1-4 in Judovo pismo 1, 3-4 in 12. »Ljubi, ne zaupajte vsakemu duhu, ampak duhove preizkušajte, ali so od Boga, kajti veliko lažnih prerokov je prišlo v

In tako sta bila rojena ta dva sinova. Sinova, ki naj bi bila o eta loveške vrste, ki je do takrat že bila omadeževana. In kaj pravi zapis o njiju? Preberite zapis. Juda 14: »Tudi glede teh je prerokoval Enoh, sedmi za Adamom, ...« 1. Mojzesova 5 je poglavje Enohovega rodovnika. Ta rodovnik opisuje tako: 1. Adam, 2. Set, 3. Enos, 4. Kajnan, 5. Malalel, 6. Jared, 7. Enoh. Bodite pozorni na to, da Kajn ni omenjen. Adamova linija gre skozi Seta. Če bi bil Kajn Adamov otrok, bi zakon rojstne pravice dal Kajnu pravico do vključitve v rodovnik. Prav tako mora biti skrbno upoštevano, da v 1. Mojzesovi 5, 3 pravi: »Adam je živel sto trideset let in je dobil sina po svoji sli in podobi ter ga imenoval Seta.« Nikjer ne pravi, da je bil Kajn po Adamovi podobi, pa bi moral biti, če bi bil njegov sin, ker zakon reprodukcije poudarja, da vsak rodi po svoji podobi. Prav tako moramo upoštevati dejstvo, da Kajna ni v obeh rodovnikih, ne v Genezi in ne v Luki. Če bi bil Kajn Adamov sin, bi bilo neke o njem zapisano: »Kajn, kateri je bil sin Adamov, kateri je bil sin Božji.« To ne piše, saj kaj takega NE MORE pisati.

Seveda so uenjaki že dolgo asa razlagali o dveh linijah ljudi: o prvi pobožni liniji, ki je osnovana na Setu in drugi, brezbožni, osnovani na Kajnu. In nenavadno je, vendar to no, da nam ti isti uenjaki nikoli niso povedali, zakaj je bil Kajn oseba take vrste, kot je bil, medtem ko sta bila Abel in Set iz duhovne, pobožne linije. Dejansko bi Kajn moral biti duhoven, Abel manj duhoven in Set celo še manj in tako naprej po liniji, ker se je vsaka naslednja generacija bolj oddaljila od Boga. Vendar ne! Kajn se je pokazal tako zloben, kot ni bil opisan še nih e, ker se je silno upiral Bogu in Besedi.

Naj bo znano: Pismo se ne igra z besedami. Karkoli je v Zapisu, je tam zato, da bi to videle maziljene o i. Tam je z razlogom. V tej Besedi piše, 1. Mojzesovi 3, 20: »Adam je imenoval svojo ženo Eva, ker je postala mati vseh živih.« Toda nobeno Pismo nikoli ne pravi, da je Adam o e vseh živih. Če se te razlage ne da pripisati 1. Mojzesovi 3, 20, zakaj bi bilo potem navedeno, da je Eva mati vseh, ni pa nobene besede izre ene o Adamu? Dejstvo je: eprav je bila Eva mati vseh živih, Adam ni bil o e vseh živih.

V 1. Mojzesovi 4, 1 je Eva dejala: »Dobila sem loveka od Gospoda.« O etovstva za Kajna ne pripisuje Adamu. Toda v 1. Mojzesovi 4, 25 pravi: »Kajti,« je rekla, »Dolo il mi je Bog DRUGEGA potomca NAMESTO ABELA, ki ga je Kajn ubil.« Ne pravi, da ji je Bog DAL drugega potomca - to bi bil Kristus, saj je On DAN. Ta sin, Set, je bil DOLO EN namesto Abela. Ona priznava svojega sina, ki je prišel po Adamu in ne priznava Kajna, ker je prišel po ka jem samcu. Ko ona pravi DRUGEGA POTOMCA namesto Abela, s tem pravi, da je bil Kajn druga en od Abela. Kajti če bi bila od istega o eta, bi morala re i: »Dan mi je bil ŠE EN POTOMEK IZMED VE IH.«

Odkupitve. Bil je na rt Rešitve. Sedaj pozorno poslušajte: »Ker je Bog Rešitelj, je bilo nujno, da je naprej dolo il loveka, ki bo potreboval rešitev, da bi samemu Sebi dal razlog in smisel obstoja.« To je stoodstotno pravilno in mnoštvo svetopisemskih vrstic to potrjuje, tako kot vrstica iz Rimljanom 11, 36: »Zakaj iz Njega, po Njem in Zanj je VSE: Njemu SLAVA na veke! Amen.« lovek ni mogel neposredno priti in vzeti od tega Drevesa Življenja sredi vrta. To Ve no Življenje Drevesa je moralo najprej postati telo. Toda preden je Bog lahko dvignil in rešil grešnika, je moral imeti grešnika za dvig in rešitev. lovek je moral pasti. Padec, ki bi ga povzro il Satan, je moral imeti telo, da bi lahko padlo. Tudi Satan je moral priti skozi telo. A Satan ni mogel priti skozi loveško telo, da bi napravil padec, kot je skozi loveško telo lahko prišel Kristus, da restavrira padlega. In tam je bila žival, ka a, tako podobna loveku, da je Satan lahko prišel k tej živali in skozi to žival lahko prišel do loveškega telesa in povzro il padec in se na ta na in vcepil v loveško vrsto. Tako kot naj bi nekega dne prišel Jezus in se vcepil v loveško vrsto, v loveška telesa, celo do mere vstajenja, ko bomo imeli telesa, kot je Njegovo oslavljenost. Potemtakem je bilo to, kar je Bog izpeljal tu v vrtu, Njegov vnaprej dolo en na rt. In potem, ko je Satan izpeljal tisto, kar je bilo potrebno za Božji namen, lovek ni mogel priti k Drevesu Življenja v vrtu. Seveda ne. Ni bil as. Toda žival (žival je povzro ila padec, ali ne? Naj bo vzeto živalsko življenje) je bila vzeta in njena kri prelita in potem je imel Bog lahko zopet skupnost s lovekom. Potem je prišel dan, ko se je Bog prikazal v telesu in je skozi na in Svojega ponižanja, restavriral padlega loveka in ga naredil sodeložnika tega Ve nega Življenja. Ko enkrat to vidite, lahko razumete ka je potomstvo in veste, da to kar je Eva jedla, ni bilo jabolko. Ne, to je bila degradacija loveštva z mešanjem semena.

Vem, da se z odgovorom na eno vprašanje poraja drugo in ljudje me sprašujejo: » e je Eva padla na ta na in, kaj je potem naredil Adam, saj Bog pripisuje odgovornost Adamu?« To je preprosto. Božja Beseda je ve no nastanjena v nebesih. Preden je bil ustvarjen prahec zvezdne meglice, je bila ta Beseda (Božji zakon) tam, NATANKO TAKŠNA, KOT JE ZAPISANA V NAŠEM SVETEM PISMU. Beseda nas u i, da je žena, ki zapusti moža in odide z drugim moškim prešušnica in ni ve poro ena in možu je ni potrebno ve vzeti nazaj. Ta Beseda je bila resni na v Edenu, tako kot je bila resni na, ko jo je Mojzes zapisal v zakon. Beseda se ne more spremeniti. Adam jo je vzel nazaj. Natanko se je zavedal kaj dela, a je kljub temu to naredil. Bila je del njega in voljan je bil prevzeti nase njeno odgovornost. Ni je želel pustiti. Tako je Eva zanosila z njim. Vedel je, da bo. Natanko je vedel, kaj se bo zgodilo loveški vrsti. In prodal je loveško vrsto v greh, da bi lahko imel Evo, ker jo je ljubil.

svet. Božjega Duha spoznavate po tem: vsak duh, ki prizna, da je Jezus Kristus prišel v mesu, je od Boga; noben duh, ki Jezusa ne priznava, pa ni od Boga. To je duh antikrista, o katerem ste slišali, da pride, ZDAJ PA ŽE JE v svetu. Otroci, vi ste od Boga in ste jih premagali (duha antikrista), ker je Tisti (Božji Duh), ki je v vas, ve ji od onega v svetu.« Judovo pismo 1, 3-4 in 12: »Ljubi, ko sem se resno pripravljaj, da bi vam pisal o našem skupnem odrešenju, se mi je zdelo potrebno, da vam pišem tole in vas opomnim: bojujte se za vero, ki je bila SVETIM izro ena enkrat za vselej. Prikradlo se je namre (ti niso prišli v ov jo stajo skoti VRATA, zato so razbojniki) NEKAJ LJUDI (ne Sveti), ki so bili že davno zapisani tej obsodbi. To so BREZBOŽNEŽI, ki milost našega Boga sprevra ajo v razuzdanost in zaničujejo edinega Gospodarja, Boga in našega Gospoda Jezusa Kristusa. Ti so madeži vaših bratskih obedov, ko se brez strahu gostijo skupaj z vami, a pasejo sami sebe...« Pred temi svetopisemskimi citati ne moremo ovre i dejstva, da sta Resni na Cerkev in lažna cerkev prepleteni, ker sta bili posajeni skupaj, vendar z razli nimi semeni.

Torej, mislim da obstaja še nekaj, kar bi morali vedeti. Sedem cerkva, ki jim je Janez pisal, se nahaja v Mali Aziji in vse so poganke cerkve. On ne govori cerkvi v Jeruzalemu, ki je bila v glavnem judovska z morda nekaj pogani med sabo. Razlog je v tem, da se je Bog obrnil od Judov k poganom. Bog se torej skozi vse cerkvene dobe ukvarja s pogani in kli e k Sebi pogansko Nevesto. To dela »cerkvene dobe« in »polnost poganov« za eno in isto stvar. Apostolska dela 13, 44-48: »Naslednjo soboto se je zbralo skoraj vse mesto, da bi slišali Gospodovo Besedo. Ob pogledu na množice je Jude obšla nevoš ljivost; ugovarjali so Pavlovim besedam in preklinjali. Tedaj sta Pavel in Barnaba pogumno spregovorila: »Vam bi se morala najprej oznaniti Božja Beseda. Ker pa jo zavra ate in se sami nimate za vredne ve nega življenja, glejte, se obra ava k poganom. Tako nam je namre naro il Gospod: Postavil sem te za lu poganom, da boš v odrešenje do skrajnih mej sveta.« Ob teh besedah so se pogani razveselili in povelj evali Gospodovo Besedo; in tisti, ki so bili dolo eni za ve no življenje, so sprejeli vero.« Rimljanom 11, 1-8: »Vprašam torej: je mar Bog zavrgel svoje ljudstvo? Nikakor! Saj sem tudi jaz Izraelec, Abrahamov potomec, iz Benjaminovega rodu. Bog ni zavrgel svojega ljudstva, ki ga je vnaprej spoznal. Ali mar ne veste, kaj pravi Pismo na tistem mestu, kjer Elija kli e Boga proti Izraelu? Gospod, pobili so Tvoje preroke, razkopali so Tvoje oltarje; jaz sem edini ostal, in še meni strežejo po življenju. Toda kaj mu odgovori Božji glas? Prihranil sem Si sedem tiso mož, ki niso upognili kolen pred Báalom. Prav tako tudi v sedanjem asu obstaja ostanek, odbran po milosti. e pa je po milosti, ni ve po delih, sicer milost ne bi bila ve milost. Kaj naj re emo? Izrael ni dobil tega, kar je iskal, ampak so

to dobili izvoljenci. Vsi drugi pa so se zakrknili, kakor je pisano: "Bog jim je dal duha omrtvelosti: o i, da ne bi videli, ter ušesa, da ne bi slišali," vse do današnjega dne.«

Rimljanom 11, 25-29: »No em namre , bratje, da ne bi vedeli te skrivnosti, da se ne bi imeli za razumne: del Izraela se je zakrknil, dokler ne pristopi k veri polnost poganov. In tako bo rešen ves Izrael, kakor je pisano: "S Siona bo prišel Rešitelj, odvrnil bo brezbožnost od Jakoba; to bo Moja zaveza z njimi, ko bom odvzel njihove grehe." Glede na Evangelij so sovražniki, in sicer v vaš prid, glede na izvolitev pa so ljubljene, zaradi o etov; kajti Bog se ne kesa svojih milostnih darov in svojega klica.«

Teh sedem cerkva, ki so se nahajale v Mali Aziji, je v tistem davnem asu v sebi nosilo dolo ene zna ilnosti, ki so postale zrel plod poznejših dob. Kar je neko bilo malo stebelce bilke, vzklile iz semena, je prišlo pozneje v zreli žetvi natanko tako, kot je Jezus dejal: »Kajti e z zelenim lesom delajo takó, kaj se bo zgodilo s suhim?« Luka 23, 31.

SPORO ILO EFEŠKI CRKVENI DOB

Razodetje 2, 1-7:

»Angelu Cerkve v Efezu piši: »To govori On, ki drži v Svoji desnici sedem zvezd in ki stopa med sedmimi zlatimi sve niki. Vem za tvoja dela, za tvoj trud in za tvojo stanovitnost; vem tudi, da ne moreš prenašati hudobnih. Preizkusil si tiste, ki sebe imenujejo apostole, pa niso, in si v njih odkril lažnivce. Stanoviten si in si marsikaj prenesel zaradi Mojega Imena, pa se nisi utrudil. Vendar imam zoper tebe to, da si opustil svojo prvotno ljubezen. Spomni se torej, od kod si padel, spreobrni se in opravi tvoj prvotni del! e pa se ne spreobrneš, bom prišel k tebi in odstranil tvoj sve nik z njegovega mesta. Vendar ti je v dobro to, da sovražiš dela nikolajevcev, saj jih tudi sam sovražim. Kdor ima uho, naj prisluhne, kaj govori Duh cerkvam. Zmagovalcu bom dal jesti z Drevesa Življenja, ki je sredi Božjega raja.««

GLASNIK

Glasnik (angel) cerkve u Efezu je bil apostol Pavel. Ni mogo e zanikati, da je bil on glasnik v prvi dobi poganke ere. eprav je bila Petru dana avtoriteta, da odpre vrata poganom, je bilo Pavlu dano, da bo njihov

Sedaj želim iti v nek zanesljiv dokaz, ki ga imamo, da obstaja jasna sorodnost med lovekom in živaljo. Gre za telesno podro je. Ali veste, da lahko vzamete zarodne celice še nerojenega plodu in jih injicirate v loveška bitja? Potem bodo šle te celice žleze š itnice naravnost v loveško š itnico, celice ledvic naravnost v loveška ledvica. Ali se zavedate, kako udovito je to? Neka inteligenca vodi te živalske celice natanko na pravo mesto. Ta inteligenca sprejme te celice in jih natan no postavi na pravo mesto. Gre za sorodnost med živaljo in lovekom. Ne moreta se pomešati in se reproducirati. To so že poskušali. Toda takrat v vrtu se je to mešanje zgodilo in to dokazuje kemi na sorodnost, ki še vedno obstaja. Takrat v Edenu je bil ka ji samec pokon no bitje. Bil je podoben loveku. Bil je skoraj lovek. Satan je izrabil njegove telesne zna ilnosti, da ga uporabi za prevaro Eve. Potem je Bog uni il to obliko ka e. Nobena druga žival se ne more pomešati s lovekom. Toda sorodnost obstaja.

Zdaj, ko smo prišli tako dale , naj poskušam izkristalizirati vaše razmišljanje o tej témi, da bi lahko videli potrebo po tem, da gremo v »doktrino ka jega potomstva«, kakršno imam. Za nimo z dejstvom, da sta bili sredi vrta DVE drevesi. Drevo Življenja je bil Jezus. Drugo drevo je zaradi tega, kar je izšlo iz sadu tega drevesa, zagotovo Satan. Potem vemo, da sta obe drevesi imeli odnos do loveka, druga e nikoli ne bi bili postavljeni tja. Morali sta imeti vlogo v popolnem na rtu in namenu Boga, v njunem odnosu do loveštva in Njega, sicer Bogu nikoli ne bi mogli pripisati vsevednosti. Do tu je vse prav, ali ne? Beseda popolnoma jasno pojasnjuje, da je bil Božji namen PRED nastankom sveta deliti svoje Ve no Življenje s lovekom. Efežanom 1, 4-11: »Pred stvarjenjem sveta nas je izvolil v Njem, da bi bili pred Njegovim obli jem sveti in brezmadežni v ljubezni: vnaprej nas je dolo il, naj bomo po Jezusu Kristusu Njegovi posinovljeni otroci. Takšen je bil blagohotni sklep Njegove volje, v hvalo veli astva Njegove milosti, s katero nas je napravil sprejete v ljubljene. V katerem imamo odkupitev skozi Njegovo kri, odpuš anje grehov po bogastvu Njegove milosti. To milost je obilno razlil na nas, z vso modrostjo in razumnostjo, ko nam je razodel skrivnost Svoje volje po blagohotnem na rtu, kakor si ga je vnaprej zastavil, da bi v polnosti asov zedinil vse stvari v Kristusu, kar je v nebesih in kar je na zemlji. V Njem smo tudi prišli do dediš ine. Zato smo bili vnaprej dolo eni po na rtu Njega, ki vse uresni uje po sklepu Svoje volje.« Razodetje 13, 8: »Zver (Satana) bodo molili vsi prebivalci zemlje, katerih imena niso vpisana v Knjigo Življenja Jagnjeta, ki je bilo zaklano že od za etka sveta.« Toda to Življenje ni bilo in ne more biti dano na noben drug na in, kot skozi na in: »Bog izražen v telesu.« To je bil del Njegovega ve nega in naprej dolo enega namena. Ta na rt je bil v hvalo veli astva Njegove milosti. Bil je na rt

ženo in je rodila sina ter ga imenovala Seta ...» TRIJE sinovi so rojeni iz DVEH Adamovih spolnih dejanj. Ker je Sveto Pismo natančno in popolna Božja Beseda, to ni napaka, pa pa je zapis za našo razsvetlitev. Ker so bili iz DVEH Adamovih dejanj rojeni TRIJE sinovi, ZATRDNO veste, da EDEN izmed teh TREH, NI BIL Adamov sin. Bog je to zapisal tako natančno, da bi nam nekaj pokazal. Resnica pri vsej stvari je, da je imela Eva v svoji maternici DVA sinova (dvojčka) iz LO ENIH oploditev. Nosila je dvojčka, priemer je prišlo do Kajnovnega spoetja nekaj časa pred Abelovim. Vidite ponovno te DVOJKE? Popoln primer, kot vedno! Tem, ki mislijo, da to ni mogoče, naj bo znano, da so medicinski zapisi polni primerov, kjer je žena nosila dvojčka, ki sta bila iz lo enih jajčec in lo enih osemenitev, kjer so bili med oploditvami jajčec dnevi razlike. In NE SAMO TO, nekateri primeri kažejo, da sta o eta dvojčkov razlika na moška. Pred kratkim so po celem svetu poročali o norveški materi, ki je tožila svojega moža za vzdrževanje nje in njenih dvojčkov, od katerih je bil en bel, drug pa temnopolt. Priznala je, da je imela temnopoltega ljubimca. Dve spoetji sta bili približno tri tedne narazen. V Beaumontu, Teksasu, obstaja iz leta 1963 prav tako zapis o večkratnem porodu, kjer so bili za etki nosečnosti mnogo dni narazen, pravzaprav toliko, da sta žena in en otrok pri porodu skoraj umrla.

Torej, zakaj je to moralo biti tako? Zakaj je ka je seme moralo priti na tak način? lovek je bil ustvarjen za Boga. lovek naj bi bil Božji tempelj. Mesto Božjega poitka (Svetega Duha) je bil lovek, tempelj. Apostolska dela 7, 46-51: »... ki je našel milost pred Bogom in prosil, da bi našel bivališče Bogu Jakobovemu. Toda Salomon Mu je sezidal hišo. Vendar Najvišji ne prebiva v svetiših, z rokami narejenih, kakor pravi prerok: 'Nebo Mi je prestol in zemlja podnožnik Mojih nog. Kakšno hišo Mi boste sezidali? Govori Gospod, ali kje bo kraj mojega poitka? Ali ni moja roka naredila vsega tega?' Vi, ki ste trdovratni in neobrezani v srcih in ušesih, vi, ki se vedno upirate Svetemu Duhu: kakor vaši oetje, tako tudi vi!« Satan je to vedel že ves čas. Tako kot Bog, želi tudi on prebivati v loveku. Toda Bog si je prihranil to pravico zase. Satan tega ne more narediti. V loveškem telesu se je prikazal samo Bog. Satan tega ni mogel in ne more narediti. On nima možnosti za stvarjenje. Edini način, da je Satan lahko dosegel, kar je hotel, je bil, da je v Eden vstopil v ka jega samca, kakor je z zli duhovi vstopil v svinje pri Gedari. Bog ne vstopa v živali, toda Satan lahko in tudi bo, da doseže svoje cilje. On ni mogel imeti otroka neposredno z Evo, kot je to lahko imel Bog po Mariji. Tako je vstopil v ka jega samca in potem preslepil Evo. Zapeljal jo je in z njo posredno imel otroka. Kajn je nosil vse Satanove duhovne lastnosti in živalske (utne, mesene) lastnosti ka jega samca. Ni udnega, da je Sveti Duh rekel, da je bil Kajn od zlega. Bil je.

apostol in prerok. On je bil prerok – glasnik poganom. Njegova preroška služba, s katero je prejel polno razodetje Besede za pogane, mu je zagotovila verodostojnost apostolskega glasnika. S tem so se strinjali drugi apostoli v Jeruzalemu. Gala anom 1, 12-19: »Nikakor ga namre nisem prejel in se ga naučil od loveka, temve po razodetju Jezusa Kristusa. Slišali ste namre, kako sem neko živel v judovstvu, kako sem zagrizeno preganjal Božjo cerkev in jo skušal uničiti. Po svoji strastni vnemi za o etna izročila sem v judovstvu prekašal mnoge sovrstnike in rojake. Ko pa se je Bogu, ki me je izbral že v materinem telesu in me poklical po Svoji milosti, zdelo prav razodeti v meni Svojega Sina, da bi ga oznanjal med pogani, se nisem zatekel k mesu in krvi, pa tudi v Jeruzalem nisem šel k tistim, ki so bili apostoli pred mano, temve sem se odpravil v Arabijo, potlej pa sem se vrnil v Damask. Pozneje sem po treh letih šel v Jeruzalem, da bi se spoznal s Petrom, in pri njem sem ostal petnajst dni. Nobenega drugega apostola nisem videl, samo Jakoba, Gospodovega brata.« Gala anom 2, 2: »Šel pa sem po razodetju. Predložil sem jim Evangelij, ki ga oznanjam med pogani, in še posebej najuglednejšim osebam, da bi morda ne tekel ali da ne bi bil tekel v prazno.« Gala anom 2, 6-9: »Tisti pa, ki so imeli takšen ugled, kot da nekaj so – kakšni so neko bili, me ne zanima, saj Bog ne gleda na osebo, – tisti torej, ki so veljali za ugledne, mi niso ni esar dodatno naložili. Nasprotno: ko so uvideli, da je bil meni zaupan evangelij za neobrezane, kakor je bil Petru za obrezane – kajti tisti, ki je deloval po Petru zaradi poslanstva med obrezanimi, je deloval tudi v meni zaradi poganov – in ko so spoznali milost, ki mi je bila dana, so Jakob, Kefa in Janez, ki veljajo za stebre, podali meni in Barnabu desnico v znamenje obestva; midva naj bi šla med pogane, oni pa med obrezane.« Rimljanom 11, 13: »Vam, poganom, pa pravim: kolikor sem apostol za pogane, astno izpolnjujem svojo službo.«

Pavel je ustanovil cerkev v Efezu nekje v sredini 1. stoletja. To nam omogoča določiti datum za etka efeške cerkvene dobe; okrog 53. leta po Kristusu.

Njegov način in služenja je določil vzorec, h kateremu bodo težili vsi bodoči glasniki in v bistvu postavlja vzorec za vsakega resnega Božjega pridigarja, prav v preroškem območju ne bo dosegel takšne višine, kot jo je dosegel Pavel. Pavlova služba je imela tristrano kvaliteto in je bila kot sledi:

Kot prvo, Pavel je bil absolutno zvest Besedi. Ne glede na ceno, od Nje ni nikoli odstopil. Gala anom 1, 8-9: »Toda tudi če bi vam mi sami ali pa angel iz nebes oznanjal drugačen evangelij, kakor smo vam ga mi oznanili, naj bo preklet! Kakor smo prej rekli, tako pravim ponovno: če vam kdo oznanja evangelij, ki je drugačen od tistega, ki ste ga prejeli, naj bo preklet!« Gala anom 2, 11,14: »Ko pa je prišel Peter v Antiohijo, sem se mu v obraz

uprl, ker je bil vreden obsojanja.« »Ko pa sem videl, da ne hodijo pravilno, v skladu z resnico Evangelija, sem vpri o vseh rekel Petru: » e ti, ki si Jud, živiš po pogansko in ne po judovsko, kako ho eš prisiliti pogane, da bi živeli po judovsko?« »

Korin anom 14, 36-37: »Mar od vas izhaja Božja Beseda? Je morda dospela samo do vas? e kdo misli, da je prerok ali da je duhoven lovek, naj jasno spozna, da je to, kar vam pišem, Gospodova zapoved.«

Opazite lahko, da Pavel ni bil organiziran, temve voden z Duhom, isto kot v primeru, ko je Bog poklical Mojzesa, da bi izpeljal Izraelce iz Egipta. Pavla ni poslal jeruzalemski koncil, niti ni imel nad njim nobene oblasti ali pristojnosti. Bog in samo Bog ga je poslal in vodil. Pavel ni bil od ljudi, ampak od Boga. Gala anom 1, 1: »Pavel, apostol ne od ljudi in tudi ne po loveku, temve po Jezusu Kristusu in Bogu O etu, ki Ga je obudil od mrtvih.« Gala anom 2, 3-5: »Tako takrat niti Tit, ki je bil z menoj, ni bil prisiljen, da bi se dal obrezati, eprav je bil Grk. Sicer pa so se tam vrinili lažni bratje, da bi prežali na našo svobodo, ki jo imamo v Kristusu Jezusu, in da bi nas usužnjili. Vendar se jim nismo uklonili niti za trenutek, da bi med vami obstala resnica Evangelija.«

Drugi , njegova služba je bila v mo i Duha, da bi z njo pokazal izgovorjeno in pisano Besedo. 1. Korin anom 2, 1-5: »Bratje, tudi ko sem jaz prišel k vam, nisem prišel zato, da bi vam z vzvišenostjo Besede ali modrosti oznanjal Božjo skrivnost. Sklenil sem namre , da med vami ne bom vedel za ni drugega kakor za Jezusa Kristusa, in sicer križanega. Pred vami sem bil slaboten, v strahu in velikem trepetu. Moja beseda in moje oznanilo nista bila v prepri evalnih besedah modrosti, temve sta se izkazala Duh in mo , zato da vaša vera ne bi temeljila na loveški modrosti, ampak na Božji mo i.« Apostolska dela 14, 8-10: »V Listri je živel mož, ki ni imel mo i v nogah; bil je že od rojstva hrom in nikoli ni mogel hoditi. Sedel je in poslušal Pavlove besede. Pavel ga je premeril z o mi, in ko je videl, da ima vero, ki bi ga lahko rešila, mu je zaklical z mo nim glasom: »Vstani! Postavi se na noge!« In mož je posko il in hodil.« Apostolska dela 20, 9-12: »Na oknu je sedel mladeni , po imenu Evtih, ki je med Pavlovim dolgim govorom trdnó zaspal. V spanju je padel s tretjega nadstropja in pobrali so ga mrtvega. Pavel je stopil dol, se sklonil nadenj, ga objel in rekel: »Ne delajte hrupa! Še je življenje v njem.« Nato se je povzpel nazaj, razlomil kruh, ga zaužil ter še dolgo govoril, vse dokler se ni zdanilo. Potem je odšel. Mladeni a pa so pripeljali živega domov in to jim je bilo v nemajhno tolažbo.« Apostolska dela 28, 7-9: »V okolici tega kraja so bila zemljiš a; njihov lastnik je bil prvak otoka, Publij po imenu. Ta nas je sprejel in prijazno gostil tri dni. Publijev o e je prav tedaj ležal bolan, mu ili sta ga vro ica in griža. Pavel je prišel k njemu in molil, položil nanj

posredovanja loveškega moškega: »V šestem mesecu je Bog poslal angela Gabrijela v galilejsko mesto Nazaret k devici, zaro eni z možem, ki mu je bilo ime Jožef, iz Davidove hiše, in devici je bilo ime Marija. Angel je vstopil pri njej in rekel: 'Veseli se, milosti polna, Gospod je s teboj, blagoslovljena si med ženami!' Pri teh besedah se je vznemirila in premišljevala, kaj naj pomeni ta pozdrav. Angel pa ji je rekel: 'Ne boj se, Marija, kajti našla si milost pri Bogu. In glej, spo ela boš v telesu in rodila Sina, in mu daj ime JEZUS. Ta bo velik in se bo imenoval Sin Najvišjega. Gospod Bog mu bo dal prestol Njegovega o eta Davida in kraljeval bo v Jakobovi hiši vekomaj; Njegovemu kraljestvu ne bo konca.' Marija pa je rekla angelu: 'Kako se bo to zgodilo, ko ne živim z možem?' Angel ji je odgovoril: 'Sveti Duh bo prišel nadte in mo Najvišjega te bo obsen ila, zato se bo Sveto, ki se porodi, imenovalo Sin Božji.'« Tako kot je bil ženin Potomec resni no Bog, ki se je reproduciral v loveškem telesu, tako je tudi ka ji potomec resni en na in, ki ga je Satan odkril, da si odpre vrata v loveško vrsto. Ker je Satan samo USTVARJENO duhovno bitje, mu je bilo nemogo e, da reproducira samega sebe na na in, kot je Bog reproduciral samega Sebe. Tako zapis v Genezi govori, kako je proizvedel svojega potomca in se tako vpeljal oziroma vrinil v loveški rod. Spomnite se tudi, da je Satan imenovan »ka a«. To, o emer govorimo, je njegovo potomstvo ali injiciranje v loveški rod.

Ka ji samec je telesno spoznal Evo, še preden jo je spoznal Adam. In Kajn je bil tisti, ki se je rodil iz tega. Kajn je bil od (rojen od, spo et od) tistega »Zlega«. 1. Janezovo 3, 12. Sveti Duh ni mogel v Janezovem pismu niti na enem mestu Adama poimenovati »Zli« (kar bi on bil, e bi bil Kajnov o e). In na drugem mestu je Adama imenoval »Božji Sin«, kar je po stvarjenju tudi bil. Luka 3, 38. Kajn se je po zna aju izkazal, da je kot njegov o e, prinašalec smrti, morilec. Njegovo skrajno kljubovanje Bogu, ko se je v 1 Mojzesovi 4:5, 9, 13 in 14, sre al z Vsemogo nim, ga prikazuje s povsem ne loveškimi lastnostmi in zdi se, da presega celo vse zapise, ki jih imamo v Pismu, v zvezi s Satanovim soo enjem z Bogom. »Na Kajna in njegovo daritev pa se ni ozrl; zato se je Kajn silno razsrdil in obraz mu je upadel. Tedaj je Gospod rekel Kajnu: 'Kje je tvoj brat Abel?' Odgovoril je: 'Ne vem. Mar sem jaz varuh svojega brata?' Kajn pa je rekel Gospodu: 'Moja krivda je prevelika, da bi jo mogel nositi. Glej, izženeš me danes iz dežele in pred tvojim obli jem se moram skrivati; blodil in begal bom po zemlji in, kdor koli me bo našel, me bo ubil.'«

Bodite pozorni, kako natan o Božji zapis razlaga o rojstvih Kajna, Abela in Seta. 1. Mojzesova 4, 1: »In Adam je spoznal svojo ženo Evo in je spo ela in rodila Kajna ter rekla: 'Dobila sem loveka po Gospodu.' Nato je še rodila njegovega brata Abela.« 1. Mojzesova 4, 25: »Adam je ponovno spoznal svojo

Sina, ima ŽIVLJENJE; kdor Božjega Sina nima, NIMA življenja.« Torej, ker se pri evanĝeliju ne da spremeniti, se ne da odvzeti od njega ali mu kaj dodati, potem velja, da JE ŽIVLJENJE V SINU ... Ker je temu tako, MORA DREVO V VRTU BITI JEZUS.

Dobro. e je Drevo Življenja oseba, potem je Drevo spoznanja dobrega in hudega PRAV TAKO oseba. Ne more biti druga e. Tako sta Pravi ni in Hudobni stala drug ob drugem sredi edenskega vrta. Ezekiel 28, 13a: »Bil si (Satan) v Edenu, Božjem vrtu.«

Tu prejmemo pravo razodetje »ka jega potomstva«. Tu izvemo, kaj se je zares zgodilo v Edenskem vrtu. Beseda pravi, da je bila Eva prevarana s strani ka jega samca. V resnici jo je ka ji samec zapeljal. V 1 Mojzesovi 3, 1 pravi: »Ka a je bila bolj prekanjena kot vse živali polja, ki jih je Gospod Bog naredil.« Ta samec je bil tako podoben loveku, da je lahko razmišljal in govoril (pa vendar je bil istokrvna žival). Bil je pokon no bitje, nekaj med šimpanzom in lovekom, vendar bliže loveku. Bil je tako zelo podoben loveku, da bi se lahko njegovo seme (in se tudi je) združilo z ženskim in povzro ilo zanositev. Ko se je to zgodilo, je Bog ka o preklel. V njegovem telesu je spremenil vsako kost, tako da se je moral plaziti zvijajo kot ka a. Znanost lahko poskuša kolikor ho e, vendar ne bo našla manjkajo ega veznega lena. Bog je poskrbel za to. lovek je bister in lahko vidi povezavo loveka z živaljo in jo poskuša dokazati z evolucijo. Nobene evolucije ni! Vendar sta se lovek in žival zares združila. To je ena od Božjih skrivnosti, ki je ostajala skrita, a je tu razodeta. To se je zgodilo prav takrat sredi Edena, ko se je Eva odvrnila od Življenja, da bi sprejela Smrt.

Bodite pozorni, kaj jim je Bog dejal v vrtu. 1. Mojzesova 3, 15: »Sovraštvo bom naredil med teboj in ženo in med tvojim zarodom in njenim Zarodom; Ta ti bo glavo strl, ti Ga boš pa ranila na peti.« e verjamemo Besedi, da je žena imela Potomca, potem je prav gotovo tudi ka ji samec imel potomca. e je bil ženin Potomec de ek, spo et neodvisno od moža, potem bi moral biti tudi ka ji potomec spo et po istem vzorcu, takšnem, da mora biti rojen drug de ek, neodvisno od posredovanja loveškega moškega. Ni ga preu evalca, ki ne bi vedel, da je bil ženin Potomec Kristus, ki je prišel z Božjim posredovanjem, brez loveškega spolnega stika. Prav tako je dobro znano, da je napovedano strtje ka je glave, bila pravzaprav prerokba glede tega, kar naj bi Kristus izvršil zoper Satana na križu. Tam na križu naj bi Kristus zdrobil Satanovo glavo, medtem ko naj bi Satan ranil Gospodovo peto.

V tem delu Pisma je razodetje, kako je bilo na zemlji posejano resni no ka je seme, tako kot imamo poro ilo Luke 1, 26-35, kjer natan no poro a, kako je prišel ženin Potomec v telesno manifestacijo, neodvisno od

roke in ga ozdravil. Po tem dogodku so prihajali tudi drugi bolniki z otoka in bili so ozdravljeni.« 2. Korin anom 12, 12: »Znamenja apostola so bila med vami storjena z vso potrpežljivostjo, z znamenji, udeži in mo mi.«

Tretje, imel je izrazito plodnost službe, ki mu jo je Bog dal. 2. Korin anom 12, 11: »Zdaj sem pa res postal neumen. Toda vi ste me prisilili. V resnici bi vi morali mene priporo ati, saj nisem v ni emer zaostal za nadvse vélikimi apostoli, eprav nisem ni .« 1. Korin anom 9, 2: » e nisem apostol drugim, sem pa vsaj vam. Vi ste namre pe at mojega apostolstva v Gospodu.« 2. Korin anom 11, 2: »Do vas namre utim Božjo ljubosumnost, ker sem vas kot isto devico zaro il z enim možem, Kristusom, da bi vas postavil predenj.« Pavel je bil sredstvo, da pripelje množico poganskih ovc; on jih je hranil in skrbel zanje, vse dokler niso prinesle pravi nega sadu in bile pripravljene na sre anje z Gospodom, kot del poganske neveste.

V tistem asu, ko je bilo dano Razodetje, je po izro ilu Pavel že umrl kot mu enik, toda Janez je nadaljeval namesto njega to no tako, kot je Pavel delal v dneh svoje službe. Pavlova smrt, še preden je bilo dano Razodetje, sploh ne spreminja dejstva, da je bil on glasnik efeške cerkvene dobe, ker je glasnik vsake dobe, ne glede na to, kdaj pride ali gre, tisti, ki z Božjo službo vpliva na to dobo, katera izraža Besedo. Pavel je bil ta lovek.

MESTO EFEZ

Mesto Efez je bilo eno izmed treh najve jih azijskih mest. Velikokrat je bilo imenovano kot tretje najve je mesto krš anske vere, ob prvem Jeruzalemu in drugi Antiohiji. Bilo je zelo bogato mesto. Oblast je bila rimska, jezik pa grški. Zgodovinarji verjamejo, da so Janez, Marija, Peter, Andrej in Filip bili vsi pokopani v tem lepem mestu. Pavel, ki je v tem mestu postavil temelje resni ne vere, je bil tukaj pastor samo okrog 3 leta, ko pa je bil od skupnosti odsoten, je v molitvi neprestano mislil na njih. Timotej je bil njihov prvi nadzornik. 1. Timoteju 1, 1-3: »Pavel, apostol Kristusa Jezusa po naro ilu Boga, našega odrešenika, in Kristusa Jezusa, našega upanja, Timóteju, pravemu sinu v veri: milost, usmiljenje in mir od Boga O eta in Kristusa Jezusa, našega Gospoda. Kakor sem te prosil tedaj, ko sem odhajal v Makedonijo: ostani v Efezu, tako da boš naro il nekaterim, naj ne u ijo druga nega nauka.«

Samo ime Efez ima neobi ajno zapleten pomen: »usmerjen k« in »spro š en«. Visoke težnje te dobe, ki je pri ela s polnostjo Duha, »Božjo globino«, po kateri so bili usmerjeni k vzvišenemu Božjemu klicu, so za eli padati pod vpliv manj budnega stališ a. Manj gore e sledenje za Jezusom

Kristusom se je pri elo odražati kot predznak, da bo v bodo ih dobah fizi no sredstvo, imenovana cerkev, potonila do strašnih »Satanskih globin«. Postala je sproš ena in je odtavala. Ta doba se je že vra ala v stari greh. Zapustila je svojo prvo ljubezen. Majhno seme, ki je bilo posajeno v tej efeški dobi, bo nekega dne zraslo v duha zablode, dokler se vse ne iste nebeške ptice ne namestijo na njegovih vejah. Ta mala bilka bo v loveškem razmišljanju, v tej novi Evi (novi cerkvi) videti tako neškodljiva, da jo bo Satan ponovno zavedel. Efeška doba ji je ponudila priložnost za nekaj od Boga najboljšega in je za kratek as nadvladala, a zatem se je sprostila in v tem trenutku nepozornosti je Satan posadil seme popolnega propada.

Efeška religija v popolnosti simbolizira to prvo cerkveno dobo in odreja smer dobam, ki bodo prišle. Kot prvo, tu je veli asten Dianin tempelj, ki so ga gradili mnogo let, v katere svete prostore so namestili najenostavnejši in najmanj vpadljiv lik Diane, kot bi si sploh lahko zamislili. Bila je absolutno nepodobna katerim koli drugim njenim podobam, nameš enih v drugih templjih, ki so bili posve eni njej. Preprosto, bila je skoraj brezobli na ženska figura, ki se je na dnu stopila s kosom lesa, iz katerega je bila izklesana. Njene roke so bile oblikovane iz dveh enostavnih železnih palic. Kako to v popolnosti opisuje duha antikrista, spuš enega v tej prvi dobi. Tukaj je bil spuš en med ljudi, a vendar si ni privzel oblike, s katero bi vznemiril ljudi. Ampak ti dve roki iz železnih palic sta kazale na to, da je med osvajanjem svojega terena bil njegov namen zdrobiti Božje delo. Bilo je videti, da ni nih e opazil njega ali tega, kar je po el. Toda nekega dne bodo opazili, da so s temi železnimi rokami njegova »dejanja« postala »doktrina«, njegova doktrina pa postane zakon cesarstva.

Prav tako tudi red tempeljskega služenja odkriva mnogo tega. Predvsem so bili tam duhovniki, ki so bili evnuhi. To sterilno duhovništvo je napovedovalo sterilnost ljudi, ki bodo odtavali od Besede, ker imajo ljudje, ki trdijo, da poznajo Boga oddvojenega od Besede, neplodno življenje, kot je neploden evnuh. Drugi , tempelj je imel znotraj svojih mej deviške duhovnice, ki so vršile religiozna tempeljska opravila. To je napovedovalo dan, ko bodo ceremonije in forme, ritual in opravila, prevzeli mesto Svetega Duha in karizmatično odražanje ne bo ve izpolnjevalo Božjega templja. Nad vsemi je bil veliki duhovnik, lovek s politi no mo jo in javnim vplivom, odražajo to, kar je že bilo v teku, eprav ne preo itno, a to je, da bo cerkev kmalu predana vodstvu loveka s loveškimi na rti in loveškimi ambicijami in »tako govori Sveti Duh« ne bo ve živa resni nost. A pod vsemi njimi so bili tempeljski sužnji, ki niso imeli izbire, temve so morali biti pokorni religiozni hierarhiji. Kaj lahko to pomeni razen, da bo prišel dan, ko bo pooblaš eno duhovništvo s pomo jo države in z zamenjavo Besede in Duha, s cerkvenimi verovanji,

Razodetje 2, 7:

»Zmagovalcu bom dal jesti z Drevesa Življenja, ki je sredi Božjega raja.«

To je prihodnja nagrada vsem zmagovalcem vseh dob. Ko bo zadonel zadnji poziv na bitko, ko bomo odložili svojo bojno opremo, si bomo odpo ili v Božjem raj in Drevo Življenja bo za vedno naša dediš ina.

»Drevo Življenja.« Kaj ni to lepa prisr podoba? Trikrat je omenjeno v knjigi Geneze in trikrat v knjigi Razodetja. Na vseh šestih mestih gre za isto drevo in simbolizira popolnoma isto stvar.

Toda kaj je Drevo Življenja? Najprej bi morali izvedeti, kaj samo drevo predstavlja. Ko je v 4. Mojzesovi knjigi 24, 6, Bileam opisoval Izrael, je dejal, da so »kakor alojina drevesa, zasajena od Gospoda.« Drevesa se skozi Sveto Pismo nanašajo na osebe, tako kot v prvem Psalmu. Potemtakem mora biti Drevo Življenja Oseba Življenja in to je Jezus.

Torej, v Edenskem vrtu sta obstajali dve drevesi, ki sta stali sredi njega. Prvo je bilo Drevo Življenja, drugo pa Drevo spoznanja dobrega in hudega.

lovek naj bi živel od Drevesa Življenja, drugega drevesa pa se naj ne bi dotaknil, ker bi sicer umrl. Toda, lovek je jedel od drugega drevesa in ko je to storil, je z njegovim grehom vanj vstopila smrt in tako je postal lo en od Boga.

To Drevo iz Edena, to Drevo, ki je bilo vir življenja, je bil Jezus. V Janezu od šestega do osmega poglavja, se je Jezus razodel kot vir ve nega življenja. Poimenoval se je Kruh iz nebes. Govoril je, da daje samega Sebe in da lovek ne bo nikoli umrl, e jé od Njega. Razglasil je, da je poznal Abrahama in preden je bil Abraham, JE BIL On. Prerokoval je, da jim bo On sam dal žive vode in e jo bo lovek pil, ne bo nikoli ve žejen, temve bo ve no živel. Razodel se je kot VELIKI JAZ SEM. On je Kruh Življenja, Vrelec Življenja, Ve ni, DREVO ŽIVLJENJA. V Edenu je bil sredi vrta, tako kot bo tudi sredi Božjega raja.

Nekateri menijo, da sta bili ti drevesi v vrtu le še dve ve med ostalimi podobnimi, ki jih je Bog postavil tja. Toda natan ni preu evalci vedo, da temu ni tako. Ko je Janez Krstnik vpil, da je sekira nastavljena vsem drevesom na korenino, on preprosto ni govoril o naravnih drevesih, temve o duhovnih principih. V 1. Janezovem 5, 11 pravi: »PRI EVANJE pa je v tem: Bog nam je dal ve no življenje in to življenje je v Njegovem Sinu.« V Janezu 5, 40 je Jezus dejal: »Toda vi no ete priti k Meni, da bi imeli življenje.« Potemtakem pri evanje, Božja Beseda, enostavno in jasno potrjuje, da je ŽIVLJENJE, VE NO ŽIVLJENJE, v Sinu in nikjer drugje. 1. Janezovo 5, 12: »Kdor ima

podano? Pa vendar ga sprejemajo in se opirajo na to. Kje najdete »vice«? Kje najdete »mašo«? Kje najdete »dajanje denarja, za rešitev iz pekla«? Tega ni v Besedi, toda ljudje so to napisali v svojo lastno knjigo in z njo prevzeli nadzor nad ljudmi in jih nadzorujejo z ustrahovanjem. Kje najdete, da »ima lovek mo odpuš ati, kot da bi bil Bog«? »Grabežljivi volkovi« je komaj dovolj mo an izraz, da jih opiše. Nikolajevstvo. Organizacija loveka nad lovekom.

Vrnite se nazaj k Bogu. Pokesajte se, preden bo prepozno. Poglejte napis na zidu. Piše sodbo. Kot so bile one aš ene svete posode, kar je prineslo Božjo jezo, tako je bila sedaj one aš ena sveta Beseda in Duh je užaloš en in sodba je tu pred vrati. Pokesajte se! Pokesajte se! Vrnite se k Binkoštim. Nazaj k vodstvu Svetega Duha. Nazaj k Božji Besedi, kajti zakaj bi umrli?

GLAS DUHA

Razodetje 2, 7:

»Kdor ima uho, naj prisluhne, kaj govori Duh cerkvam. Zmagovalcu bom dal jesti z Drevesa Življenja, ki je sredi Božjega raja.«

»Kdor ima uho, naj prisluhne, kaj govori Duh cerkvam.« Možno je, da bodo milijoni slišali ali prebrali te besede. Toda koliko se jih bo zmenilo zanje? Tega ne vemo. Vendar bo tistega, ki bo prisluhnil in želel spoznati besede resnice, Božji Duh razsvetlil. e je vaše uho odprto za Besedo, vam jo bo Božji Duh napravil realno. To je delo Duha. Lahko vas u im o resnici, a e ne odprete svojih ušes, da bi jo slišali in svojega srca, da bi jo sprejeli, ne boste dobili razodetja.

Pazite, pravi da Duh govori cerkvam. To je množina, ne ednina. Duh ni dal tega Janezu zapisati za lokalno efeško cerkev, tudi ne zgolj za prvo cerkveno dobo. To velja za vse cerkvene dobe. Toda ta (Efeška) je cerkev za etkov. Tako kot knjiga Geneze (Prva Mojzesova knjiga). Kar se je za elo v Genezi, velja skozi celotno Besedo in se na koncu zaklju i v Razodetju. Na ta na in je ta cerkev, ki se za ne v Apostolskih delih, Božji na rt za vse dobe, dokler se ne zaklju i v laodicejski dobi. Bodite pazljivi. To kar se dogaja tukaj, je le za etek, zato naj vsaka doba pazi. To malo drevo, ki je bilo posajeno, bo raslo. Raslo bo skozi dobe. Potemtakem je to sporo ilo za vsakega kristjana, skozi vse dobe, dokler ne pride Jezus. Da, je, ker to govori Duh. Amen.

OBLJUBLJENA NAGRADA

dogmami in loveškim vodstvom, zaslužnijo laike, medtem ko se bodo vodje naslajale v nepošteno pridobljenem bogastvu in uživale v svojih umazanih zadovoljstvih, a ubogi ljudje, katerim bi v skladu z Bogom morali služiti, so postali sluge.

JEZUS, NJEGOV GLASNIK IN CERKVE

Razodetje 2, 1,

»... To govori On, ki drži v Svoji desnici sedem zvezd in ki stopa med sedmimi zlatimi sve niki.«

To je On, za katerega je re eno: »Ta isti Jezus je oboje, Gospod in Kristus.« Tu je On, Eden in Edini, Gospod Bog, Vsemogo ni in zraven Njega ni drugega. Tu je On, Rešitelj (»...rešitev je od Gospoda.« Jona 2, 9) hode sredi cerkva skozi sedem dob. To, kar je On bil v prvi dobi, je On v vseh dobah. On je vsakemu verniku Jezus Kristus isti v eraj, danes in za vedno. To, kar je On enkrat naredil, še vedno dela in bo delal še naprej.

Torej, opazili boste, da Jezus hodi sam sredi Svojih cerkva. Z Njim ni nikogar drugega. V resnici tudi ne more biti, ker jo je On sam rešil in odkupil s Svojo lastno krvjo, On jo ima. On je njen Gospod in Gospodar. Ona Mu daje vso slavo in On te slave no e deliti z nikomer. Z Njim ni papeža. Z Njim ni nadškofov. Marija, mati njegovega zemeljskega telesa ni z Njim. On ne govori in se ne obra a k O etu, ker On je O e. On se ne obra a z ukazi k Svetemu Duhu, ker On je Bog, ve ni Duh in ravno Njegovo življenje te e in utripa v cerkvi dajajo ji življenje in brez Njega ne bi bilo življenja. Rešitev je od Gospoda.

Z Njim ni bilo nikogar, ko je pohodil ognjevitost jeze ognjene pe i. Nikogar drugega ni bilo, temve je On visel na križu in dal Svojo kri. On je Za etnik in Dovršitelj naše vere. On je Alfa in Omega naše odrešitve. Mi smo zaro eni z Njim in ne z drugim. Mi ne pripadamo cerkvi. Mi pripadamo Njemu. Njegova Beseda je zakon. Na nas ne vplivajo cerkvena verovanja, dogme, pravilniki in statuti. Da, to je SAM Jezus, ki hodi sredi cerkva. Bog v njej ho e in deluje v Svoji dobrohotnosti. Tega nikoli ne pozabite. Vi imate samo eno povezavo z Bogom in Bog ima samo eno povezavo z vami - to je JEZUS in JEZUS SAM.

Tukaj je On, s sedmimi zvezdami v svoji desnici. Desnica ali desna roka ozna uje mo in Božjo avtoriteto. Psalm 44, 3: »Zakaj dežele niso zasedli s svojim me em, ni jih rešil njihov lakot, to je storila Tvoja desnica, Tvoj lakot, svetloba tvojega obli ja, ker si jih ljubil.« V tej mo ni desnici je sedem

zvezd, ki so v skladu z Razodetjem 1, 20, sedem cerkvenih glasnikov. To označuje, da je izza Njegovih glasnikov v vsaki dobi sama Božja moč in avtoriteta. Oni prihajajo v ognju in sili Svetega Duha z Besedo. Oni so zvezde, ker odsevajo svetlobo. Svetloba, ki jo odsevajo, je Njegova svetloba. Oni nimajo lastne svetlobe. Ne prižigajo svojega lastnega ognja, da bi ljudje hodili v svetlobi njihovih isker. Izaija 50, 11. No, je, ker takrat vzidejo zvezde. No, je zaradi teme greha, ker so vsi (celo ves svet) grešili in so nenehno prikrajšani za Božjo slavo. Rimljanom 3, 23.

Teh sedem glasnikov ljudem oznanja Boga. Kdor sprejme njih, sprejme Tistega, ki jih je poslal. Janez 13, 20. Oni govorijo in delujejo na osnovi Njegove avtoritete. On stoji izza njih z vso silo Božanstva. Matej 28, 18-20: »Jezus je pristopil in jim spregovoril: »Dana mi je VSA OBLAST v nebesih in na zemlji. Pojdite torej in naredite vse narode za moje učence: kršćite jih v ime Očeta in Sina in Svetega Duha in učite jih izpolnjevati vse, kar koli sem vam zapovedal! In glejte: JAZ SEM Z VAMI VSE DNI do konca sveta (do konca dob).« Torej, oni so polni Svetega Duha in vere, gorijo z Božjim ognjem držé Besedo resnice in On stoji tu, da jih podpre. In razmislite o tem. Nobenemu verniku iz katere koli dobe v svojem srcu ni potrebno jokati: »O ko bi mogel biti tamkaj v prvi dobi, ko so bili apostoli prvi poslani.« Nobene potrebe ni, da bi se obračali. POGLEJTE NAVZGOR! Poglejte Njega, ki celo sedaj hodi sredi cerkva skozi vse dobe. Poglejte Njega, ki je isti včeraj, danes in za vedno in ki se nikoli ne menja, niti v bistvu, niti v Svojih poteh. Kjer sta dva ali trije zbrani v Njegovem imenu, tu je On sredi med njimi! In v njihovi sredi ne samo kot samovšečen opazovalec ali kot angel zapisnikar, temveč stoji tukaj, da izrazi to noč, kar Je – Življenje in Vzdrževalec in Darovalec vseh dobrih darov cerkvi. Aleluja!

»In stopa med sedmimi zlatimi svečami.« Kako pomembne so te besede, ko se gledajo v svetlobi Pisma, ki ga opisuje kot »Kristusa, ki je naše življenje«. Kristus v resnici je življenje Cerkve. Ona nima drugega življenja. Brez Njega je preprosto religiozno društvo, klub, nepomembna skupina ljudi. Kot je truplo, ki je oblečeno in okrašeno z dragulji, še naprej truplo, tako je cerkev ne glede na to, kaj bi njeni programi in dobrodelni naporji lahko dosegli, brez Kristusa tudi sama truplo. Toda z Njim v svoji sredi, z Njim, ki jo motivira, postane ona za vse obudovana, »Njegovo telo, polnost Njega, ki vse v vsem izpolnjuje«. In ravno v tem času hodi On sredi zlatega svečnika zadnje dobe. To, kar je On bil takrat, ko je hodil v prvi dobi, Je celo sedaj v tej zadnji dobi. Jezus Kristus je ISTI VČERAJ IN DANES IN ZA VEDNO.

»Sedem zlatih svečnikov.« V 2. Mojzesovi knjigi 25, 31 pravi: »Potem naredi svečnik iz ISTEGA zlata; iz KOVANEGA zlata naj naredijo svečnik, njegov podstavek, deblo, aše, popki in cveti naj bodo vsi iz enega kosa!«

cerkve ne vodi več Sveti Duh, temveč nikolajevci. Apostolska dela 20, 27-30: »Ni esar nisem zamolčal, vso Božjo voljo sem vam oznanil. Pazite zatorej nase in na vso red, kateri vas je Sveti Duh postavil za oskrbnike, da bi pasli Božjo Cerkev, ki si jo je kupil s Svojo lastno krvjo. Vem, da bodo po mojem odhodu prišli med vas grabežljivi volkovi, ki ne bodo prizanašali redi. Tudi iz vaših vrst bodo vstali možje, ki bodo s svojimi krivimi nauki potegnili za seboj učence.«

Pavel je videl, da to prihaja. Toda opozoril jih je na to zahrbtno duhovništvo, ki bo prišlo in s svojimi lažnimi doktrinami prevzelo nadzor. Vedel je, da bodo vnesli na inčast enja, ki ljudem ne bo dopuščal, da bi imeli kakršenkoli delež pri duhovni službi Svetega Duha. Celó med laiki, ki danes trdijo, da so svobodni in polni Duha, ni mnogo svobode in največ kar lahko vidimo, je nekaj pridigarjev z navdihnjenim pridiganjem, medtem ko reda le sedi in poskuša to sprejeti. To je velika razlika v primerjavi s tistim, kar je rekel Pavel: ko so se vsi zbrali, so bili vodeni s Svetim Duhom in vsi so sodelovali v Duhovnem učenu.

In cerkveno telo se tega iz Pisma ali zgodovine ni nikoli naučilo. Vsakič, ko jih Bog obišče s Svetim Duhom in so ljudje osvobojeni, se začne ponovno večje z isto stvarjo, iz katere so izšli. Ko je Luther izšel iz katolicizma, so ljudje nekaj časa ostali svobodni. Toda ko je umrl, so ljudje preprosto organizirali tisto, kar so mislili, da je on verjel in postavili svoje lastne veroizpovedi in zamisli in zavrnili vsakogar, ki je govoril v nasprotju z njimi. Vrnili so se natanko v katolicizem, z malce drugačno obliko. In prav danes so se mnogi luterani pripravljali vrniti nazaj na začetek.

O, da! Tista stara vlačuga iz Razodetja 12 je imela mnogo hčer. Te hčere so kot mati. Besedo postavljajo na stran, zanikajo delo Božjega Duha, pokorijo laike in jim onemogočajo svesti Boga, razen če ne naredijo tega skozi njih, oziroma na njihov način, ki ni nič drugega kot na rt nevere od samega Satana.

Kje, o kje smo duhovno? Smo v puščavi teme. Kako daleč smo odtavali od prve cerkve. Binkošti ni nikjer na vidiku in Besede ni moč najti. Apostolskega nasledstva, ki ga je danes v obilju, ne najdemo v Besedi. Je loveška zvijača. Nelegalno izpodriva resnico, da je BOG, NE LOVEK, postavil Svoje voditelje v cerkvi. Peter sploh ni bil v Rimu. Pa vendar lažejo in pravijo, da je bil. Zgodovina dokazuje, da ni bil. So ljudje, ki berejo zgodovino, vendar skomignejo z rameni in se vrnejo nazaj k veri v laž. Kje v Besedi najdete »Kristusovega namestnika«? Nihče ne more zavzeti Njegovega mesta, pa vendar je bilo to narejeno in ljudje so to sprejeli. Kje najdete, da Bog dopušča »dodano razodetje«, še posebej razodetje, ki je v nasprotju s tistim, ki je že

Vrnili so se natanko v stari Aronski sistem. Postali so antikrist, saj so odvrgli Njegovo posredništvo in vsilili svoje. Bog je to sovražil. Efežani so to sovražili in tudi vsak pravi vernik bo to sovražil. Morali bi biti popolnoma slepi, da ne bi videli delovanja te iste stvari skozi vse dobe in prav sedaj je najslabše. Organizacija je bila tista, ki je ločila ljudi. Božji ljudje naj bi bili eno. Z ENIM Duhom so VSI kršeni v eno telo in VSI naj bi bili vodeni s Svetim Duhom in VSI naj bi sodelovali v kraljestvu Boga. Toda ljudje so si želeli prevlado, tako so prevzeli nadzor in škofi so postali nadškofi in z vsiljevanjem nazivov so obšli Božjo Besedo in uveljavili svoje lastne doktrine. Do te mere so privedli ljudi v poslušnost, da je prišel Kristus, ko njihov na čelo ni bil noben na čelo in večinoma podoben prvotnim dnem po Binkošti. To po čemu je bilo za etek apostolskih naslednikov. Od apostolskih naslednikov je bil samo en enostaven in hiter korak k »cerkvenemu kraljestvu« kot sredstvu milosti rešitve. Beseda je bila degradirana na nivo veroizpovedi. Antikrist je s svojim duhom nadvladal cerkev.

Poglejte, kako je danes. Če bi Apostolska dela 2, 4 brali na čisto, ki bi orisal po čemu nekaterih, bi lahko prebrali takole: »Ko je prišel Binkoštni dan, je prišel duhovnik s hostijo in rekel: 'Iztegni jezik' in nanj položil hostijo in sam popil nekaj vina ter rekel: 'Sedaj si prejel Svetega Duha.'« Neverjetno? Nikolajevstvo je prišlo natanko do tega. Pravijo: »Saj je vseeno, kaj pravi Božja Beseda. Ne moreš je razumeti. Mi ti jo moramo razložiti. Še vedno, Sveto Pismo ni zaključeno. Spreminjati se mora s časom in mi vam bomo povedali, katere so te spremembe.« To je tako zelo v nasprotju z Božjo Besedo, ki poudarja: »Temveč Bog naj se izkaže resni, a vsak človek lažnivca,« kadarkoli gre za navzkrižje z resnico. Nebo in zemlja bosta prešla, toda NITI ENA BOŽJA BESEDA ne bo izneverila. Tako ljudi vodijo ljudje, ki domnevajo, da so tisto, kar niso. Pravijo, da so Kristusovi namestniki, vendar so v resnici antikristi.

Tu je še ena žalostna zgodba. To je zgodba o vodnem krstu. V Jezusovem času in po Binkošti so ljudi potapljali v vodi. Tega ne more zanikati nihče. Učenjaki pravijo, da so vodo na ljudi le zlivali, ker je bilo na mnogih mestih lažje najti malo luknjo z vodo. In ko na njih zlivajo vodo, to delajo v imenu Očeta, Sina in Svetega Duha, kakor da bi bili ti nazivi pravzaprav imena in kakor da bi obstajali trije bogovi namesto enega samega. Toda če ostanete v tej organizaciji in poskušate pridigati resnico o potapljanju v Ime Gospoda Jezusa Kristusa, vas bodo izključili. Ne morete biti vodeni od Boga in ostati tam. To je nemogoče.

Torej, Pavel je bil prerok, učen po Svetem Duhu. Če je Pavel krstil v Ime Gospoda Jezusa Kristusa in dejal da naj bo preklet vsak, kdor dela drugače, kot je sam učil, potem je Kristus, ko se je potrebno prebuditi in sprevideti, da

Resni na cerkev Jezusa Kristusa, Nevesta, se primerja s ISTIM zlatom. Njena pravičnost je NJEGOVA pravičnost. Njene lastnosti so NJEGOVE lastne slavne lastnosti. Njena identiteta se nahaja v Njem. Ona mora odražati to, kar On je. Ona mora izražati to, kar On ima. V njej ni napake. Ona je vsa slavna znotraj in zunaj. Od začetka do konca je delo svojega Gospoda, a vsa Njegova dela so popolna. Pravzaprav, v njej je zbrana in objavljena vse na modrost in Božji načrt. Le kdo bi lahko prišel do te ugotovitve? Le kdo lahko to razume? Pravzaprav tega ne moremo, lahko to sprejmemo z vero, ker je Bog to povedal.

Ne samo, da je vse nik iz zlata, on je iz KOVANEGA zlata. Ročno izdelan iz kovanega zlata po načrtu, ki so dani od Duha. Ali so kdaj obstajali ljudje, razen njenega Gospoda in Gospodarja Jezusa Kristusa, ki bi bili tako kovani in čisteni, kot nevesta Jezusa Kristusa? Ona zagotovo dopolnjuje trpljenje, ki ga je Kristus pustil za sabo. Njeni zakladi so oropani. Njeno življenje je v nevarnosti. Imajo jo kot ovco za klanje, ubijajo jo ves dan. Mnogo trpi, a v vsem tem ne vrača, niti ne povzroča trpljenja drugim. Ta ljubka Kristusova nevesta je dostojna Evangelija. In kot se zlato, z razliko od bronze, ki bi s kovanjem po il, lahko kuje, bo to Božje zlato preneslo svoje trpljenje za Gospoda, ne zvito, ne zlomljeno, ne uničeno, temveč s skušnjavami in izpiti tega življenja, oblikovano kot stvar vse ne lepote in veselja.

KRISTUS HVALI SVOJE LASTNE

Razodetje 2, 2-3:

»Vem za tvoja dela, za tvoj trud in za tvojo stanovitnost; vem tudi, da ne moreš prenašati hudobnih. Preizkusil si tiste, ki sebe imenujejo apostole, pa niso, in si v njih odkril lažnivce. Stanoviten si in si marsikaj prenesel zaradi Mojega Imena, pa se nisi utrudil.«

Kako Rešitelj lepo hvali in daje priznanje Svojim otrokom. On v vsem opazi njihova dobra duhovna stališča in obnašanje. On ve, da med njimi obstaja slabost, vendar za enkrat še ni proti temu dvignil glasu. Ali ni Gospod ravno takšen? On ve, kako nas ohrabriti v pravih stvareh in odvrniti od slabih stvareh. Ravno iz tega bi se lahko naučili dobro lekcijo o vodenju cerkve in naših družin. In še vedno, vsi bi se lahko naučili dobre lekcije o tem, da Bog dela s vsakim izmed nas ravno na ta način. Nikoli ne bodi bojevit, sveti Božji, ker Bog ni neusmiljen, da bi pozabil tvojo požrtvovalno ljubezen. Karkoli bi naredili, tudi če bi nekomu dali samo še hladne vode, bi imeli Gospodovo nagrado in blagoslov.

»Vem za tvoja dela, za tvoj trud in za tvojo stanovitnost.« Medtem, ko On hodi sredi Svoje cerkve, se zaveda trpljenja Svojih ljudi in Mu ni vseeno. Tako kot je bilo v dnevih egiptovskega suženjstva, kjer je slišal njihovo stokanje, On, ki se nikoli ne menja, še vedno sliši stokanje zatiranih, ko hodi med njimi. Sama beseda »trud« pomeni iz rpanost z zatiranostjo. Ne samo, da Božji ljudje delajo Zanj v požrtvovalni ljubezni, temveč celo z radostjo trpijo Zanj. Stabilni so v nošenju jarma. Ta prva doba je pretrpela veliko pregnanstvo. Naporno je morala delati, da bi pridigala Evangelij in širila resnico. Njihov najpomembnejši poziv v življenju je bil služiti Bogu tudi takrat, ko jim je bilo upanje uničeno. Bili so potrpežljivi in so vse predali Njemu, ki je obljubil večno nadomestilo v nebesih za vse stvari, katerim so se na zemlji zaradi Njega odreкли.

Mislim, da bi se tukaj morali zaustaviti in se poigrati z mislijo, da so bili Božji ljudje vedno in da bodo vedno preganjani. Vi veste, da je 1. Mojzesova knjiga Geneza, knjiga za etko in to kar tam najdete, da se je za elo, se bo nadaljevalo skozi Razodetje in se ne bo nikoli spremenilo. Tam vidimo, da je Kajn preganjal in ubil Abela, ker je slednji ugodil Bogu. Zatem vidimo popolno sliko v Abrahamovem sinu po telesu, v Izraelu, ko je zbadal in se boril proti sinu obljube, Izaku. Bil je tudi Ezav, ki je sovražil Jakoba in bi ga tudi ubil, če Bog ne bi posredoval. V Novi Zavezi najdemo Juda, da izdaja Jezusa, ravno tako so religiozni redovi prvega stoletja poizkušali uničiti prve vernike. Otroci tega sveta, s katerimi upravlja hudič, sovražijo Božje otroke, s katerimi upravlja Duh.

Ne glede na to, koliko je kristjan pred javnostjo pravičen in spoštovan in koliko je dobrohoten do svojih bližnjih in če ne dela nič drugega kot dobro, v kolikor prizna Kristusa kot svojega Odrešenika, če prizna delovanje darov Svetega Duha v jezikih, preroštvih, ozdravljanjih in udeležih, bo obsojen. Duh tega sveta sovraži Božjega Duha in glede na to, da ne more premagati Gospodovega Duha, poizkuša uničiti posodo, v kateri prebiva Duh Resnice.

Preganjanja in preizkušnje so normalen naraven del kršanskega življenja. Samo ena stvar je, ki jo lahko z njimi naredite. Vse jih predajte Bogu, ne sodite, njihov konec in končno sodbo prepustite Njemu.

»Ne moreš prenašati hudobnih; in preizkusil si tiste, ki sebe imenujejo apostole, pa niso, in si v njih odkril lažnivce.« Ti Efežani so verjeli, da morajo biti Božji ljudje sveti. Zaradi tega verza so se zavezali, da mora ostati telo brez primesi greha, torej nekvašeno. Toda očitno je, da se je odpad že za el. Greh je vstopil v cerkev. Vendar so bili pokorni Pavlovim besedam, ko je dejal, da naj odstranijo hudobne iz svoje srede. Bili so oddvojeni ljudje. Izšli so iz sveta in sedaj niso dopustili, da bi vstopil svet med njih. Niso prenašali greha v

bodo velika znamenja in udeže, tako da bi lahko zapeljali celo izvoljene, če bi bilo mogoče.« Torej tam na začetku, v zgodnji cerkvi (kmalu po Binkošti), se je lažna trta ovila okrog Prave Trte in tako zasledimo ta dela nikolajevcev. In tega duha bomo videli, kako se bojuje zoper Pravo Trto, dokler ga Bog ne bo uničil. Ste sedaj razumeli?

Dobro! Torej, kakšna je bila duhovna klima te cerkve? Zapustila je svojo prvotno ljubezen. Opustitev prvotne ljubezni do Božje Besede nam razkriva odpad od njenega izvora, ki so bile Binkošti. Enostavno povedano to pomeni, da je bila ta cerkev v nevarnosti, da bo izpeljana izpod vodstva Svetega Duha, nadzora Duha. Natanko to se je zgodilo potem, ko je Mojzes izpeljal Izrael iz Egipta. Božji na in je bil, voditi jih z ognjenim oblakom, preroško besedo, udeži in znamenji ter od Boga danimi udeži. To naj bi se zgodilo preko od »Boga izbranih« in »Boga dolo enih« in »Boga pripravljenih« in »Boga poslanih« moških, s tem da bi bil celoten tabor voden z delovanjem Svetega Duha. Uprli so se in se želeli ravnati po vrsti pravil in veroizpovedi. Potem so želeli kralja. Potem so želeli biti natanko takšni kot svet in krenili so v popolno odpadništvo in spozabo. Natanko tako se je začela tudi prva cerkvena doba in vse slabše in slabše bo, dokler ne bo Sveti Duh popolnoma zavržen in bo Bog moral uničiti ljudi.

Poglejte, kako se je začelo v zgodnji cerkvi. Imenovalo se je po etji. Potem je postalo doktrina. Postalo je pravilo. Postalo je pot, od katere se ni smelo odstopiti. Nazadnje je prevzelo položaj v svoje roke in Boga potisnilo na stran. Oh, za elo se je tako skromno, tako tiho, tako neškodljivo. Tako dobro je bilo videti. Tako tehtno je bilo videti. Potem se je polastilo in kot udav iztisnilo zadnji dih in ubilo vso duhovnost, ki je bila v cerkvi. Oh, ta lažna trta je zahrbtna. Je kot angel svetlobe, dokler se te ne polasti. Sedaj želim povedati, da verjamem v vodstvo. Vendar ne verjamem v loveško vodstvo. Verjamem v vodstvo Svetega Duha, ki prihaja skozi Besedo. Prav tako verjamem, da je Bog v cerkev postavil možje, ki imajo duhovni dar; in oni bodo obdržali cerkev urejeno. To verjamem. Prav tako verjamem, da cerkev vodijo možje, ki jih Bog pošlje, da jo upravljajo. Toda to vodenje je PO BESEDI, tako da pravzaprav ne upravljajo možje, pač pa BOŽJI DUH, ker sta Beseda in Duh ENO. Hebrejcem 13,7: »Spomnite se svojih voditeljev, ki so vam oznanili Božjo Besedo. Ozirajo se na konec njihovega življenja in se ravnajte po njihovi veri.«

Toda poglejte, kaj se je dogajalo takrat. Lažna trta se je polastila položaja in učila, da je vodstvo loveka nekaj pravega. Učila je, da mora biti cerkev vodena. Učila je o oblasti nad ljudmi, toda namesto, da bi to naredila na Božji na in, je le prevzela avtoriteto in prenesla vso duhovno moč v svoje lastne roke in nastopila s svetim duhovništvom, postavljenim med Boga in ljudi.

na ine. Seveda so se temu vdali do te mere, da je bila njihova izprijenost popolna. Zato so jim prisodili dve starozavezni imeni, ki simbolizirata tovrstne nespodobnosti: Bileam in Jezabela. Pravijo, da je Nikolaj storil enako kot Bileam: izpridil je ljudi in si jih s tem podvrigel. Ta skupina naj bi bila izgnana iz Efeza in si našla bivališ e v Pergamu.

Vendar je to verovanje sporno, ker ni resni no. O tem ne obstaja noben zapis. V najboljšem primeru gre za ustno izro ilo. e bi sprejeli tako stališ e, bi postala efeška cerkvena doba v celoti zgodovinska, brez pomena za sedanji as. To pa ni res, kajti karkoli se za ne v zgodnji cerkvi, se mora nadaljevati v vsaki dobi, dokler Bog tega dokon no ne blagoslovi in poviša ali pa kot ne isto stvar uni i v ognjenem jezeru. Da to izro ilo res govori zoper Pismo, preprosto upoštevajte, da v Razodetju 2, 2 efeška cerkev NI MOGLA PRENAŠATI hudobnih. Torej so jih morali izgnati, sicer ne bi imelo smisla trditi, da jih niso mogli prenašati. e jih niso izgnali, so jih potem prenašali. Torej v šestem verzu pravi, da so sovražili njihovo po etje. Tako je ta nikolajevska skupina ostala del prve dobe in po ela svoje stvari. To po etje je bilo osovraženo, vendar pa ti ljudje niso ostali brez vpliva. Zatorej v Efezu vidimo semena, ki se bodo ohranila in postala doktrina, ki bo šla proti in v ognjeno jezero.

Kaj so ti nikolajevci? Beseda izhaja iz dveh grških besed. Nikao, ki pomeni osvojiti in Laos, ki pomeni laiki. Enostavno povedano: v tej zgodnji dobi je nekdo po el nekaj, kar je osvajalo laike. e so bili laiki osvojeni, je potem to morala po eti nekakšna »avtoriteta«.

Kaj je bilo tisto dogajanje v cerkvi, ki ga je Bog sovražil? Beseda nikolajevce vsebuje natan en pomen tistega, kar se je dogajalo takrat in se dogaja še danes. Ljudje so bili podjarmljeni na nek na in, ki je bil povsem v nasprotju z Božjo Besedo.

Da bi pravilno razumeli to, v kar se bomo sedaj poglobili, vas moram opozoriti, da si za vselej zapomnite, da je religija (duhovne stvari, e vam je bolj vše) sestavljena iz dveh sestavin, ki se prepletata, vendar sta si razli ni kot rna in bela. Religija in duhovni svet sta sestavljeni iz tistih dveh dreves, ki imata svoje korenine v Edenu. Obe, Drevo Življenja in Drevo spoznanja dobrega in hudega, sta stali sredi vrta in brez dvoma so se njune veje med seboj prepletale. Tako gre tudi v efeški cerkvi za isti paradoks. Cerkev je sestavljena iz dobrega in slabega. Cerkev sestavljata dve trti. Sta kot pšenica in ljuljka in rasteta druga ob drugi. Toda ena je PRAVA. Druga je LAŽNA. Torej, Bog bo govoril obema in govoril bo o vsaki. Imenoval ju bo cerkev. In le izbrani bodo zares vedeli, kateri Duh je pravi. Le izbrani ne bodo zavedeni. Matej 24, 24: »Kajti pojavili se bodo lažni Kristusi in lažni preroki. Delali

cerkvi. Njim svetost ni bila fraza ali slikovito izražanje, temve na in življenja.

»Preizkusil si tiste, ki sebe imenujejo apostole, pa niso, in si v njih odkril lažnivce.« O, to je videti kot brezobzirna izjava. »Preizkusil si tiste, ki sebe imenujejo apostole.« Ali ni to drzno? Kakšno pravico imajo ljudje preizkušati te, ki sami sebe imenujejo apostole? In kako jih preizkušajo? O, ljubim to. To je tukaj v Gala anih 1, 8: »Toda tudi e bi vam mi sami ali pa angel iz nebes oznanjal druga en evangelij, kakor smo vam ga mi (že) oznanili, naj bo preklet!« Apostoli so tisti, ki so ljudem prinesli originalno Besedo. Ta originalna Beseda se ni mogla spremeniti, celo njena pika in vejica ne. Pavel je vedel, da je Bog bil Ta, ki mu je govoril, pa je dejal: » e celo jaz pridem in poizkušam dati drugo razodetje, poizkušam narediti majhno spremembo tistega, kar sem sprva dal, naj bom preklet!« Vidite, Pavel je vedel, da je bilo prvo razodetje pravo. Bog ne more dati prvega razodetja, a zatem drugega razodetja. e bi to storil, bi se premišljal. On lahko da razodetje in mu potem doda, kakor je to storil v Edenskem vrtu, ko je ženi obljubil Seme, kasneje pa je odredil, da mora Seme priti skozi Abrahama in zatem je dejal, da bo prišlo po Davidovi krvni liniji. Toda, to je bilo isto razodetje. Ljudem je dalo samo ve informacij, da jim pomaga sprejeti in razumeti ga. Božja Beseda se ne more menjati. Seme je prišlo to no tako, kot je razodeto. Aleluja. A pogledajte, kaj so ti lažni apostoli delali. Prišli so s svojo lastno besedo. Efežani so poznali to Besedo, takšno kot jo je u il Pavel. Bili so polni Svetega Duha s polaganjem Pavlovih rok. Pogledali so te lažne apostole v o i in dejali: »Vi ne govorite tega, kar je dejal Pavel. Vi ste zaradi tega lažni.« O, to razplameni moje srce. Vrnite s k Besedi! Pravzaprav niste vi tisti, ki preizkušate apostola in preroka in u itelja, BESEDA JE TA, KI JIH PREIZKUŠA. Enkrat v teh dneh bo prišel prerok laodicejske cerkvene dobe in vedeli boste, e je on tisti pravi ali ne, ki je poslan od Boga. Da, vedeli boste, kajti e je on od Boga, BO V TEJ BESEDI NATANKO TAKO, KOT V TISTI, KI JO JE BOG DAL PAVLU. NE BO SE NITI ZA TRENUTEK ODDALJIL OD TE BESEDE, NITI ZA ENO VEJICO. V tej zadnji dobi, ko se bodo pojavljali mnogi lažni preroki, glejte in boste videli, kako vam bodo neprestano govorili, da e ne verujete njim in temu, kar govorijo oni, boste izgubljeni; ampak ko na sceno pride ta PREROK ZADNJEGA DNE, e je on zares ta prerok, bo klical: »Vrnite se k Besedi, ali pa boste izgubljeni.« On ne bo gradil na zasebnem razodetju ali razlagi, temve na BESEDI. Amen in amen!

Ti lažni preroki so okrutni volkovi, o katerih je Pavel govoril. Dejal je: »Nekega dne, ko jaz odidem, bodo poizkušali priti in trditi, da imajo enakopravno razodetje, toda njihov namen ni pomagati vam, temve da bi vas

uni ili.« Apostolska dela 20, 27-32: »Ni esar nisem zamol al, vso Božjo voljo sem vam oznanil. Pazíte nase in na vso redo, v kateri vas je Sveti Duh postavil za nadzornike, da bi pasli Božjo Cerkev, ki si jo je bil pridobil s svojo krvjo. Vem, da bodo po mojem odhodu prišli med vas grabežljivi volkovi, ki ne bodo prizanašali redi. Tudi iz vaših vrst bodo vstali možje, ki bodo s svojimi krivimi nauki (njihove lastne besede in ideje, ne Božje) potegnili uence za sabo. Zato ostaníte budni in ne pozabíte, da tri leta no in dan nisem nehal s solzami opominjati vsakega izmed vas! Zdaj pa vas izro am Bogu in Besedi Njegove milosti. On ima mo , da vas izgradi in vam zagotovi dediš ino med vsemi posve enimi.«

Tudi Janez je vedel za njih, ker je dejal v 1. Janezovem pismu 4, 1: »...mnogi lažni preroki (so že) izšli v svet.« Ta duh antikrista se je že vtihotapljal v cerkev in je delal to, da bi se zoperstavljal Besedi. Torej, kje se je vse to za elo. To no tukaj v prvi cerkveni dobi. Tu so že zanikali Besedo in postavljali svoja lastna cerkvena verovanja in filozofije namesto Besede. To je antikrist, ker je Jezus Beseda. Biti proti Besedi, pomeni biti proti Jezusu. Biti proti Besedi pomeni biti antikrist, ker sta Duh in Beseda ENO. e ste proti Besedi, morate biti antikrist. IN E SE JE TO PRI ELO V PRVI CERKVI, BO MORALO RASTI DO KONCA, DO PREVLADE. In to je natanko to, kar boste videli, ko bomo šli skozi vse dobe. Za ne se kot resni no malo v efeški dobi in raste v vseh dobah, dokler anti-Beseda, sistem antikrista, popolnoma ne prevlada in dokler lažni apostoli lažne cerkve ne zavržejo nepogrešljivost Besede.

Toda z lahkoto je dobiti napa en vtis tega, o emer govorimo, ker to toliko poudarjam. Lahko bi se vam zdelo, kot da je ta anti-Beseda, duh antikrista, popolno odrekanje Besedi, zanikanje Svetega Pisma, ki doseže vrhunec z njenim zavra anjem. Nikakor. To ni to. To kar je, je Razodetje 22, 18-19: »Vsakomur, ki posluša preroške besede, ki so v tej knjigi, izjavljam: e bi jim kdo kaj dodal, ga bo Bog udaril z nadlogami, ki so opisane v tej knjigi. e pa bi kaj odvezel od besed, ki so v tej preroški knjigi, bo Bog odvezel njegov delež pri Knjigi življenja in pri svetem mestu, ki sta opisani v tej knjigi.« Zamenjava je dodajanje ali odvezanje celo ENE same besede njej. To je izvirni Satanov trik v Edenskem vrtu. On je dodal samo eno malo besedo temu, kar je Bog dejal. To je storilo to. To je prineslo smrt in uni enje, in v Efezu je bilo ravno tako. Samo dodana beseda, samo odvezeta beseda in anti-Beseda, duh antikrista je zacvetel.

Ste sedaj to razumeli? Tu so znova ti dvoj ki. Tu sta ponovno ti dve drevesi, ki rasteta druga ob drugi v isti zemlji, jesta isto hrano, vpijata isti dež in uživata ugodje istega sonca. Vendar prihajata iz RAZLI NEGA semena. Eno deblo je ZA Božjo Besedo, to no takšno, kot jo je Bog dal, jo ljubi ter se

svojo izhodiš no to ko. Izvor prve dobe je bil Binkoštni dan. Oni so od njega odpadli. Pozabili so vso njegovo slavo in udežnost. Bil je as, da se vrnejo najprej v mislih in potem v stvarnosti. Vrniti se nazaj, ker bi lahko rekli: »Zame je življenje Kristus.« Nazaj na isto o, s katero sta imela delo tudi Ananija in Safira. Nazaj na Krasna Vrata. O, kakšna sramota je, oddaljiti se od Boga in odobravati dela, ki oskrunjajo Njegovo Ime. Naj se tisti, ki imenujejo Njegovo Ime, izogibajo greha in naj držijo svoje posode iste za Boga. Poglejte na to, kaj ste enkrat že bili v svojem srcu in mislih in v svojem življenju. Zatem se vrnite k temu.

A kaj je pot nazaj? Ta pot je pot kesanja. e mora grešnik priti k Bogu s kesanjem, potem se bo mla en vernik ali povratnik v stari greh, moral pokesati še bolj. Pokesajte se! Rodite plodove dostojne kesanja. To dokažite s svojim življenjem. » e se ne pokesaš«, je dejal Bog, »bom odstranil tvoj sve nik z njegovega mesta.« Zagotovo. Cerkev v tem stanju ne more svetiti svetlu. Njena svetloba se je spremenila v temo. Bog bo tedaj umaknil njenega zvestega glasnika in njene zveste pastirje in jih prepustil same sebi. Oni bodo nadaljevali z govorjenjem o krš anstvu, ampak bodo zanj prikrajšani.

Pokesajte se hitro! Ne oklevajte! Efez je o itno okleval, ker njegova življenjska doba ni bila dolga. Božja slava je upadala zelo hitro. Nedolgo zatem je bilo mesto v ruševinah. Njegov slavn tempelj je postal brezobli en kup ruševin. Zemlja je postala mo virnata, naseljena s pticami in mo virnicami, a stanovalci so, razen nekaj nevernikov v zapuš eni vasi, odšli. Ostal ni niti EDEN kristjan. Svetilka je odstranjena z njegovega mesta.

Torej, to ne pomeni, da se ni mogla pokesati, to ne pomeni, da se mi ne moremo pokesati. Lahko se. Ampak to mora biti hitro. To mora biti je anje iskrenega srca Bogu v žalosti in potem bo Bog to obnovil. Slava bo ponovno prišla.

SEME NIKOLAJEVCEV

Razodetje 2, 6:

»Vendar ti je v dobro to, da sovražiš dela nikolajevcev, saj jih tudi sam sovražim.«

O tem, kdo so bili nikolajevci, obstajata dve mnenji. Nekateri pravijo, da so bili skupina odpadnikov, ki je imela svojega ustanovitelja, Nikolaja iz Antiohije, spreobrnjenca, ki je postal eden od sedmih diakonov v Jeruzalemu. Praznovali so poganske praznike in bili v svojem obnašanju zelo ne isti. U ili so: da bi lovek obvladoval poželenje, bi najprej le-to moral preizkusiti na vse

ograj in vstopili so kozli ter vse prevzeli. Vzklik radosti je izginil. Izginila je svoboda Duha. O, nadaljevali so z obliko, ampak ogenj je ugasnil in vse kar je ostalo, je tema pepela.

Pred nekaj trenutki sem omenil, da je Janez razumel, kaj je to, ljubiti Boga. Ta veliki apostol ljubezni bi zagotovo videl, kdaj je cerkev pri elu izgubljati to prvo Božjo ljubezen. V 1. Janezovem pismu 5, 3 pravi: »Ker to je Božja ljubezen: da se držimo Njegove zapovedi (Njegove Besede).« Eno malo odstopanje od te Besede je bil korak dalje od Kristusa. Ljudje govorijo, da ljubijo Boga, hodijo v cerkev, vzklikajo, se veselijo, pojejo in se imajo ustveno lepo. Ampak, ko se vse to konča, jih opazujte in boste videli, da so v tej BESEDI ali v Njej hodijo ali v Njej živijo. Če gredo skozi vse druge stvari, a pri tem ne hodijo po tej Besedi, lahko rečejo, da ljubijo Boga, toda njihova življenja govorijo drugače. Sprašujem se, ali ni Janez pred svojo smrtjo videl veliko tega; ljudi, ki govorijo, da ljubijo Boga, vendar se ne pokoravajo Njegovi Besedi. O, efeška cerkev, nekaj se ti dogaja. Nekdo poizkuša nekaj dodati tej Besedi, ali ji odvzeti. A to delajo na tako prefinjen način, da tega ne moreš videti. Niso naredili tako velikega koraka, da bi ga lahko javno videl. To je skrito in to uvajajo preko razuma in loveškega razumevanja in to bo prevladalo, razen če ga ne zavrneš. Vrne se na Binkošti, preden bo prepozno!

Toda kot po navadi, ljudje niso pozorni na Božja opozorila. Ta ogenj prebujenja, izgrajen na sveti Besedi, je tako udovit in izražanje Duha je tako blagoslovljeno, da se vtihotapi mali strah in šepet v srcu pravi: »Kako bi lahko zaščitili to resnico, ki jo imamo? Kaj bi morali storiti, da zagotovimo, da se to prebujenje nadaljuje?« Natanko tedaj vstopa »duh antikrista« in šepeta: »Poglejte, sedaj imate resnico. Poskrbite, da se ne izgubi. Organizirajte se, in sestavite svojo cerkveno verovanje tega, kar verjamete. Vse to vstavite v cerkveni prirobnik.« In oni to delajo. Organizirajo se. Dodajajo Besedi. In umrejo enako kot Eva, ker je vzela ENO napačno besedo. Božja Beseda je ta, ki prinaša življenje. In ni pomembno, kaj mi govorimo o Besedi, temveč kaj je dejal Bog.

BOŽIJE OPOZORILO

Razodetje 2, 5:

»Spomni se torej, od kod si padel, spreobrni se in opravljaj prvotna dela! Če pa se ne spreobrneš, bom prišel k tebi in odstranil tvoj svečnik z njegovega mesta.«

Bog jim govori, naj se SPOMNIJO. Nekaj so očitno spustili iz svojih misli. Nekaj so pozabili. On jim je dejal, da se naj v svojih mislih vrnejo na

ji pokorava. Drugo deblo je iz semena, ki je anti-Božja Beseda in jo spremeni tam, kjer to želi. Živo Besedo zamenjuje s svojimi lastnimi cerkvenimi verovanji in dogmami, to no tako kot je to storil Kajn, ki je na koncu ubil Abela. Toda ne boj se mala reda, ostani z Besedo. Imej to Besedo med sabo in hudičem. Eva je zatajila, ker tega ni storila. In ko cerkev odpade od Besede, odide v globine Satanove teme.

»Stanovitni si in si marsikaj prenesel zaradi Mojega Imena, pa se nisi utrudil.« To je skoraj isto, kot je rečeno v drugem verzu. Ampak v drugem verzu so bili dela, napor in stanovitnost pod zaščito svete Besede, ki jim je bila zaupana. Kako so držali nasprotnike v stran. Kako so bili Pavlu v pomoč. No, v tem stihu so preganjanja, preizkušnje in stanovitnost v blagoslovljenem Jezusovem Imenu.

Vi veste, da to sploh ni udno, ker ravno Beseda in Ime pripeljeta sovražnika, da se zgrne nad nas, kot poplava. To je moč na Besedo, ki je bila izražena z ozdravljenji, znamenji, udeži ter drugimi dokazi in je pripravila farizeje do kričevih zahtev za usmrnitev resničnih vernikov. In sedaj to Ime, ki je osovraženo in prezrto od Judov, zasmehujejo tisti kulturniki, ki se smejejo ob misli, da bi nekdo mogel biti tako neumen, da bi verjel v loveka, ki je umrl, vstal in je sedaj v nebesih. Tako, tu so bili religiozni preganjalci, Judje, ki so tega Jezusa preklinjali, saj je po njihovem mnenju bil lažni Mesija in tu so bili drugi, ki so se navdušeno smejali in sarkastično posmehovali Imenu novega boga, Kateri po njihovem mnenju sploh ni bil bog.

Torej, še nekaj je, kar se je prišlo v tej dobi in se bo nadaljevalo skozi vse dobe in bo postajalo vse globlje in temnejše. In to je: ljudje so se odrekli temu Imenu. Tega resnična efeška cerkev ni delala. Ne, gospod. Temveč lažni apostoli. To je bil nekdo od zunaj, ki je poizkušal vstopiti in oskruniti vernike. Efežani so poznali to Ime in so ga ljubili. Spomnite se nastanka te efeške cerkve. Mala skupina ljudi, ki je prišlo k Mesiji, je slišala, da se je v palestinski pušavi pojavil prerok, ki se je imenoval predhodnik Mesije in da je krstil ljudi v odpuščanje grehov. Oni so tedaj sprejeli Janezov krst. Ko pa je prišel Pavel, jim je pokazal, da je prerok mrtev, da je prišel Jezus in daroval svoje življenje kot žrtev za greh ter da je SEDAJ prišel Sveti Duh, da bo vstopil in izpolnil vse resnične vernike v Jezusa - Mesijo. Ko so to slišali, SO SE KRSTILI V IME GOSPODA JEZUSA. In ko je Pavel položil na njih roke, so bili vsi izpolnjeni s Svetim Duhom. Vedeli so, kaj pomeni pokoriti se Besedi, biti krščen v Njegovo Ime (Gospod Jezus Kristus), in na ta način so vedeli, da bodo izpolnjeni s Svetim Duhom. Teh ljudi ni bilo mogoče zavesti. Vsi so vedeli resnico. Apostolska dela 19, 1-7.

Oni so poznali silo tega Imena. Videli so, da je bilo to Ime tako silno, da bi

celo robci vzeti iz Pavlovega telesa in poslani bolnim ljudem v Jezusovem imenu, mogli osvoboditi trpe e od vsakršne bolezni in izgnati zle duhove. To Ime je delovalo s takšno udovito jasnino, da so Ga celo pokvarjeni Judje v Efezu poizkušali izkoristiti za izganjanje hudi a. Apostolska dela 19, 11-17: »Bog je po Pavlovih rokah delal nenavadne udeže, tako da so ljudje prinašali bolnikom robce ali rute, ki so se dotaknile Pavlovega telesa, in bolezni so izginjale in zli duhovi so jih zapuš ali. Tudi nekateri Judje, ki so hodili naokrog in izganjali hudobne duhove, so poskušali pri zarotitvah klicati ime Gospoda Jezusa. Govorili so: »Zaklinjam vas pri Jezusu, ki Ga oznanja Pavel.« Neki Skevá, ki je bil judovski véliki duhovnik, je imel sedem sinov; tudi ti so to delali. Toda hudobni duh jim je odgovoril: »Jezusa poznam in tudi za Pavla vem. Kdo pa ste vi?« In lovek, v katerem je bil hudobni duh, je planil nanje, jih vse obvladal in potolkel, tako da so goli in ranjeni zbežali iz njegove hiše. To se je razvedelo med vsemi Judi in Grki, ki so prebivali v Efezu; vse je obšla velika groza in povelj evali so ime Gospoda Jezusa.«

Poznali so pravi no življenje, ki je bilo vezano za nošenje tega Imena, kajti kdorkoli kli e Gospodovo Ime, naj se izogiba greha. Bodite sveti vi, ki nosite Gospodove posode. Ne nosite zaman Imena vašega Gospoda. Ti Efežani so bili KRISTJANI. Nosili so Ime in to Ime je bilo Kristus, ki je bil Božji Duh v njih in ki je bilo eno od tristranih Imen njihovega Gospoda.

»Stanovitni si in si marsikaj prenesel zaradi Mojega Imena, pa se nisi utrudil.« Ti verniki niso delali za Pavla ali kakšno organizacijo. Niso bili predani programom in institucijam pomo i, s katerimi bi nekaj pridobili. Delali so za Gospoda. Bili so Njegovi služabniki in ne figure v organizacijah. V nedeljo niso odšli v cerkev in govorili o tem Imenu, preostali del tedna pa bi Nanj pozabili. Temu Imenu niso služili samo z besedami. Nikakor. Ampak so dali svoja življenja.

Vse, kar so delali, so delali v tem Imenu. In v tem Imenu so delovali. In e v Njem niso mogli delovati, potem so se delovanja vzdržali. Bili so nebeško usmerjeni kristjani, katerih obnašanje je bilo v Gospodu.

Toda skupina lažnega trsa, ki je želela oskruniti to Ime, je prežala v temi kot volkovi, akajo da bi vstopili in vse raztrgali. Toda sveti so prenesli test in zadržali Besedo in Ime.

BOŽJA OBTOŽBA

Razodetje 2, 4:

»Vendar imam zoper tebe to, da si opustil svojo prvotno ljubezen.«

Da bi lahko to razumeli, morate vedeti, da Duh ne govori samo izvornim svetim v Efezu. To sporo ilo je za celotno dobo, ki traja približno 120 let. Njegovo sporo ilo je torej namenjeno vsem generacijam tega obdobja. Torej, zgodovina se ponavlja. V izraelskih generacijah vidimo prebujenje v eni generaciji, da bi v slede i že videli ugašanje ognja. Mogo e v tretji generaciji žerjavica narahlo tli, toda v etrti generaciji morda ne bo ve nobenega sledu od tega izvornega ognja. Zatem Bog ogenj ponovno prižge in isti proces se ponavlja. To je enostavno izražena resnica, da Bog nima vnukov. Odrešenje se ne podeduje z naravnim rojstvom, kot se tudi apostolska služba ne more naslediti. Tega ni v Besedi. Za nete z resni nimi, na novorojenimi verniki in ko pride naslednja generacija, ti niso ve preprosti kristjani, temve so vzeli denominacijsko ime in so sedaj baptisti, metodisti in tako dalje. In v resnici to tudi so. Niso kristjani. Da bi bili rešeni, morate biti rojeni od Božje volje, ne od loveške. Toda vsi ti ljudje se sedaj zbirajo po loveški volji. Ne govorim, da nekateri od njih niso do Boga iskreni. V nobenem trenutku ne govorim tega, vendar je izvirni ogenj ugasnil. Niso ve isti.

Gore a želja ugoditi Bogu, strast za spoznavanjem Njegove Besede, vzdihovanje za izpolnitev z Duhom, vse to za enja bledeti in namesto da bi ta cerkev gorela z Božjim ognjem, se ohlaja in po asi postaja formalna. Efežanom se je takrat dogajalo ravno to. Po asi so postajali formalni. Prepuš anje Bogu je izumiralo in ljudje niso bili preve pozorni na to, kaj je o njih mislil Bog, temve so za eli paziti na to, kaj je o njih mislil svet. Druga prihajajo a generacija je bila kot Izrael, ki so zahtevali kralja, da bi bili kot drugi narodi. Ko so to storili, so zavrgli Boga. Pa vendar so to storili. To je zgodovina cerkve. Ko razmišlja o svojem prilagajanju svetu, namesto o prilagajanju Bogu, boste ne dolgo zatem videli, da so oni prenehali delati tisto, kar so obi ajno delali in so za eli delati to, kar v za etku ne bi delali. Spreminjajo svoj na in obla enja, svoja stališ a in svoje obnašanje. Postajajo sproš eni. »Efez« pomeni to no to: sproš en – vise .

Ta ciklus prebujenja in smrti ni nikoli zatajil. Vse, kar je potrebno storiti je, da se spomnimo tega zadnjega Božjega gibanja v Duhu, ko so se moški in ženske obla ili kot kristjani, odhajali v cerkve, molili vso no , odhajali na vogale ulic in se niso sramovali izražanja Duha. Zapustili so svoje stare mrtve cerkve in slavili v hišah ali starih skladiš ih. Imeli so resni nost. Ampak po dolo enem asu so pri eli dobivati dovolj denarja in so zgradili lepe nove cerkve. Namesto da bi sami peli Bogu, so pripeljali zbor in ga oblekli v »toge«. Organizirali so gibanje, vendar ga je vodil lovek. Hitro so pri eli s prebiranjem knjig, ki niso bile primerne za branje. Spustili so letvice